

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr

16 Μάρ 2007 No 767

τιμή
1,50 ευρώ

τιμή ενίσχυσης
2,00 ευρώ

βλέπε σελίδες 3, 16

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΠΑΚΙΣΤΑΝΟΙ

- Συγκλονίζεται η χούντα του Μουσάραφ από απεργίες-διαδηλώσεις
- Ο Αρειος Πάγος είπε ΟΧΙ στην απέλαση του Τζαβέντ Ασλάμ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ “ΠΑΡΤΑ ΠΙΣΩ ΤΑ ...ΔΟΜΗΜΕΝΑ”

ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η οργή της
Πανεργατικής σελ. 6, 7

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ
2007
18-20 ΜΑΗ
ΑΣΟΕΕ Αθήνα

τρεις μέρες με επαναστατικές
ιδέες για το νέο κίνημα

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sek-ist.gr sek@otenet.gr τηλ.210 5241001

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ
2007
18-20 ΜΑΗ
ΑΣΟΕΕ Αθήνα

τρεις
μέρες με
επαναστατικές
ιδέες για
το νέο
κίνημα

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sek-ist.gr sek@otenet.gr τηλ.210 5241001

**ΑΡΧΙΖΕΙ
ΑΥΤΗΝ
ΤΗΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Ο
ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ**
Ένας χρήσιμος
οδηγός για το
τριήμερο

σελ. 8, 9, 10

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007
18-20 ΜΑΗ στην ΑΣΟΕΕ

ΤΟ ΚΑΙΝΑΡΙΟ ΣΕ
ΑΝΑΤΟΛΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΑΣΗ,
ΙΣΤΟΡΙΑ,
ΑΙΘΥΣΙΑ,
ΕΛΠΙΣ

**SOCIALISMO
"MUERTE"**

ΚΑΡΤΕΛΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΕΡΑΧΟΠΟΛΙΑ

ΕΣΧΕΙ "ΝΕΟ"
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΟ ΠΑΣΟΚ;

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΟΜΑΔΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΤΟΥΡΚΙΑ

NOUSA

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Κίνητρα για "εταιρική κοινωνική ευαισθησία"!

Λίγες μέρες απομένουν μέχρι την έναρξη του προγραμματικού συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ και ο Γ. Παπανδρέου κάνει κινήσεις «όξυνσης των αντιπολιτευτικών τόνων» στην κυβέρνηση της ΝΔ. Η επιστροφή Λαλιώτη στην «ενεργό δράση» - με αναφορές στη ζωή και το έργο του Ανδρέα Παπανδρέου - με αυτόν τον τρόπο ερμηνεύτηκε από τις εφημερίδες και τα κανάλια. Όμως, οι «επικοινωνιακές» χειρονομίες δεν λύνουν το κεντρικό πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ: πηγαίνει στις εκλογές ενώ βρίσκεται στη πιο δεξιά στιγμή της πορείας του.

Ο Γ. Παπανδρέου, παρουσιάζοντας στις αρχές Μάρτη το πρόγραμμα που θα συζητηθεί στο συνέδριο, υποσχέθηκε «Δίκαιη Κοινωνία» και συνεχίζει να το υπόσχεται από τότε. Σε κάθε συγκεκριμένο ζήτημα, όμως, που έχει γίνει αιχμή της σύγκρουσης με τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις της δεξιάς στα τρία χρόνια της διακυβέρνησής της, το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ επιμένει στις νεοφιλελεύθερες συνταγές. Καταγγέλει τις πρακτικές της ΝΔ αλλά κρατάει την ουσία τους.

Γιατί στον πυρήνα του «νέου» προγράμματος βρίσκεται η δέσμευση της προώθησης των ορέξεων και φιλοδοξιών του ελληνοκαπιταλισμού. Με θέσεις όπως «Θέλουμε η Ελλάδα και οι επιχειρήσεις της να έχουν μεγαλύτερο μερίδιο στις παγκόσμιες, ευρωπαϊκές και περιφερειακές αγορές» και μάλιστα με την ενθάρρυνση της δημιουργίας «ισχυρών επιχειρηματικών ομίλων». Σε ένα άλλο σημείο το πρόγραμμα αναφέρει «δεσμευόμαστε να στηρίξουμε τον παγκόσμιο πρωταθλητισμό της ελληνικής ποντοπόρου ναυτιλίας».

Η κυβέρνηση της ΝΔ μετά το χαστούκι που έφαγε από τις φοιτητικές καταλήψεις, που γκρέμισαν την «ναυαρχίδα» των μεταρρυθμίσεών της, βυθίστηκε στο σκάνδαλο των «δομημένων ομολόγων» ένα καραμπινάτο σκάνδαλο της «ελεύθερης αγοράς» και του κερδοσκοπικού καπιταλισμού. Ποιά απάντηση δίνει το ΠΑΣΟΚ για την περιουσία των Ταμείων; «Δημιουργούμε Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης, ένα «συλλογικό πορτοφόλι» που θα επενδύει στις αγορές με την στρατηγική και τακτική των διαχειριστών αμοιβαίων κεφαλαίων

Βρεθήκαμε μαζί στις κινητοποιήσεις του Αρθρου 16, τώρα θα χρειαστούν και άλλες ανταρσίες

εγγυημένης απόδοσης... Στο Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης θα εισρέουν έσοδα από την αξιοποίηση της Δημόσιας ακίνητης περιουσίας, τις μετοχοποιήσεις Δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών και άλλες πηγές.» Μα τέτοιες συνταγές έχουν εφαρμοστεί, από τους ζηλωτές του νεοφιλελευθερισμού στη Λατινική Αμερική για παράδειγμα. Στη Βολιβία ένα τέτοιο «Ταμείο Αλληλεγγύης» με λεφτά από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας είχε φτιάξει ο πρόεδρος που έφυγε κυνηγημένος από τους διαδηλωτές με ελικόπτερο από το Προεδρικό Μέγαρο.

Συντάξεις

Η επίθεση στο ασφαλιστικό, η αύξηση στα όρια ηλικίας για την συνταξιοδότηση, παραμένει κεντρικό κεφάλαιο στην ατζέντα της άρχουσας τάξης. Ο Γ. Παπανδρέου, μιλώντας στο συνέδριο της ΓΣΕΕ τον Φλεβάρη, απέφυγε επιμελώς να πει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ενάντια σε αυτή την νεοφιλελεύθερη επιλογή. Και όταν φτάνουμε στο πρόγραμμα, διαβάζουμε ότι ο κανονισμός των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών θα αναμορφωθεί «σύμφωνα με τις πραγματικές σημερινές συνθήκες εργασίας

μέσα από επιστημονική τεκμηρίωση.» Η κυβέρνηση θέλει να πετοκόψει τα ΒΑΕ. Μεγάλοι κλάδοι εργαζομένων διεκδικούν την ένταξή τους, για να μην παίρνουν τη σύνταξή τους μαζί με τα έξοδα της κηδείας τους. Ούτε καν αυτό το στοιχειώδες αίτημα δεν χωρά στη «Δίκαιη Κοινωνία» του Γ. Παπανδρέου.

Οι «ιδιωτικοποιήσεις, μετοχοποιήσεις και οι ποικίλες μορφές συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δεν αποτελούν αυτοσκοπό αλλά μέσο εφόσον υπάρχουν οφέλη που διαχέονται στους φορολογούμενους και τους καταναλωτές...» αναφέρει το πρόγραμμα. Αλλά δεν φέρνει ούτε ένα παράδειγμα, γιατί απλά δεν υπάρχει. Αλλωστε, μια τέτοια δήλωση θα την προσυπέγραφε και με τα δυο του χέρια ο Αβραμόπουλος, για παράδειγμα, που προωθεί τις «συμπράξεις δημοσίου ιδιωτικού τομέα» κανιβαλίζοντας το ΕΣΥ. Οι νοσοκομειακοί που αντιστέκονται στην έμμεση ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, όμως, δεν μπορούν να δώσουν τη μάχη τους αποδεχόμενοι «καταρχήν» την ιδιωτικοποίηση με «ήθος και διαφάνεια.»

Στο πρόγραμμα και τις «δεσμεύσεις» του Παπανδρέου οι αναφορές για μέτρα «κοινωνικής πολιτικής», «υπέρ των πολλών και των αδυνάτων», περισσεύ-

ουν. Αλλά ακόμα κι εκεί, ξεμυτίζει η νεοφιλελεύθερη αντίληψη. Πώς «μόνο στην πρώτη τετραετία το ΠΑΣΟΚ θα διπλασιάσει τον αριθμό των παιδικών σταθμών»; Ενθαρρύνοντας την «εταιρική κοινωνική ευθύνη για τη δημιουργία ιδιωτικών υποδομών προσχολικής φροντίδας και εκπαίδευσης κινητοποιώντας τις μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις (καθιερώνοντας έκπτωση των σχετικών δαπανών από τον φόρο ή τα κέρδη.» Οι εταιρείες θα αποκτήσουν «κοινωνική ευθύνη» αυγαταίνοντας τα κέρδη τους! Με την ίδια λογική μειώθηκε η φορολογία των επιχειρηματικών κερδών, για να δημιουργηθούν «θέσεις εργασίας». Το αποτέλεσμα είναι τα κέρδη να κατευθύνονται στην κερδοσκοπία του χρηματιστηρίου και των «σύγχρονων χρηματοοικονομικών προϊόντων».

Αυτό που στην ουσία υπόσχεται ο Γ. Παπανδρέου αν βγει στην κυβέρνηση, είναι επαναφορά των «μεταρρυθμίσεων» του Καραμανλή από την πίσω πόρτα. Ο κόσμος που παλεύει ενάντια στη ΝΔ, κομμάτι του είναι το μεγαλύτερο κομμάτι της βάσης του ΠΑΣΟΚ, αξίζει κάτι πολύ καλύτερο.

Λέανδρος Μπόδαρης

Υπάρχει Αριστερή αντιπολίτευση;

Το Συνέδριο της Νεολαίας του ΠΑΣΟΚ τον Μάρτη, έδειξε πόσο μεγάλα προβλήματα θα έχει το «νέο» πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Εκεί πέρασε με μεγάλη πλειοψηφία η αντίθεση στην αναθεώρηση του Αρθρου 16 και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια -«μη-κρατικά» κατά τη κομψή έκφραση του Γ. Παπανδρέου. Οχι μόνο στη Νεολαία, ακούγεται το αίτημα ότι το ΠΑΣΟΚ «χρειάζεται αριστερή στροφή». Τι σημαίνει όμως αριστερή στροφή και κόντρα με τον νεοφιλελευθερισμό;

Την περασμένη εβδομάδα το «ρεύμα της κοινωνικής αριστεράς» έκανε την εκδήλωσή του σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας. Οι «θέσεις για το προγραμματικό συνέδριο του ΠΑΣΟΚ» που παρουσιάστηκαν μιλάνε για την ανάγκη ρήξης με το «νεοφιλελεύθερο μοντέλο» τόσο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και στην Ελλάδα. «Η αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου σε όφελος των εργαζόμενων των συνταξιούχων και όλων των μη προνομιούχων τάξεων είναι ο δικός μας δρόμος και η δική μας απάντηση στον κυνισμό των συντηρητικών πολιτικών δυνάμεων που κυβερνούν τη χώρα και στην αλαζονεία της αγοράς» αναφέρει σε ένα σημείο το κείμενο. Αλλού, υπερασπίζεται το δημόσιο τομέα της οικονομίας, τάσσεται ενάντια στο χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων.

Αυτές οι διακηρύξεις δεν αρκούν. Πρώτον, γιατί είναι ασαφείς. Τι σημαίνει «ενίσχυση του δημόσιου τομέα»; Κανονικά, θα σήμαινε κατάργηση των ιδιωτικοποιήσεων, επανακρατικοποίηση, όλων των επιχειρήσεων που έχουν ξεπουληθεί τα προηγούμενα χρόνια. Δεν είναι κανένα ουτοπικό αίτημα. Επανακρατικοποίηση έγινε εδώ πριν δεκαπέντε χρόνια: τα μπλε λεωφορεία που είχε δώσει ο Μητσοτάκης στους «νοικοκυραίους». Και τώρα στη Λατινική Αμερική, το κύμα αντιστρέφεται με την κρατικοποίηση ολόκληρων τομέων της οικονομίας.

Αφετηρία

Τι σημαίνει υπεράσπιση του επιπέδου «των συντάξεων, των ορίων ηλικίας και των ασφαλιστικών εισφορών που βρέθηκαν στο επίκεντρο των ασφαλιστικών διευθετήσεων» στη προηγούμενη δεκαετία; Η αφετηρία για μια απάντηση από την σκοπιά των εργαζόμενων θα ήταν η κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων της ΝΔ αλλά και του Ρέππα που έβαλαν όλα αυτά στο στόχαστρο.

Και από κει και πέρα, τέτοιες διακηρύξεις είναι ανεπαρκείς, γιατί οι εργαζόμενοι και η νεολαία τις έχουν ξενακούσει, και έχουν διαψευστεί. Έχουν ζήσει αριστερές κυβερνήσεις να ξεκινάνε με διακηρύξεις για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας, της παιδείας, των κοινωνικών υπηρεσιών, για την αναδιανομή του πλούτου, οι οποίες κατέληξαν ακριβώς στο αντίθετο. Υπάρχει αντίδοτο σε αυτό το εκκρεμές; Ναι, υπάρχει: Τα ασφαλιστικά Ταμεία, οι ΔΕΚΟ, όλα τα κοινωνικά αγαθά μπορεί να τα προστατέψει από την καταστροφική μανία της αγοράς ο δημοκρατικός έλεγχος των εργατών. Η σύγκρουση με τον νεοφιλελευθερισμό για να έχει αντίκρουσμα στην πράξη πρέπει να σημαίνει σύγκρουση με την ίδια τη «λογική» του καπιταλισμού.

Υπάρχουν μάχες που έχουμε να δώσουμε μαζί με τα τμήματα του ΠΑΣΟΚ που αντιστέκονται στη δεξιά πολιτική του Γ. Παπανδρέου. Η πάλη για να μην περάσει η αναθεώρηση του Αρθρου 16 είναι το παράδειγμα που έρχεται στο μυαλό όλων, στις κινητοποιήσεις, στις τοπικές επιτροπές βρέθηκαν δίπλα-δίπλα αγωνιστές της ριζοσπαστικής αριστεράς, μέλη και στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Τέτοιες μάχες έχουμε πολλές μπροστά μας. Αλλά ταυτόχρονα πρέπει να ανοίξει και στα σοβαρά η συζήτηση για την προοπτική. Ο νεοφιλελευθερισμός δεν είναι «πραξικόπημα» κάποιων αεριτζήδων χρηματιστών που άρπαξαν το τιμόνι των κυβερνήσεων. Είναι στρατηγική επιλογή του καπιταλισμού συνολικά. Γι' αυτό η απάντηση δεν μπορεί να είναι ακόμα ένα κυβερνητικό πρόγραμμα που θα υπόσχεται «ανθρώπινη διαχείριση». Είναι η στρατηγική της ανατροπής του συστήματος.

Συγκλονίζεται η Χούντα του Μουσάραφ από απεργίες και διαδηλώσεις

Μια γενική απεργία που παρέλυσε την οικονομική πρωτεύουσα του Πακιστάν, το Καράτσι, τη Δευτέρα 14 και Τρίτη 15 Μάη, ήταν η απάντηση στο πογκρόμ βίας που εξαπέλυσαν το περασμένο Σαββατοκύριακο οι δυνάμεις καταστολής και οι παρακρατικοί του δικτάτορα Μουσάραφ. Ακόμα και ο επικεφαλής της αστυνομίας της πόλης αναγκάστηκε να ομολογήσει «Η πόλη έχει παραλύσει ολοκληρωτικά. Τα καταστήματα είναι κλειστά, και πολύ λίγα μέσα μαζικής μεταφοράς κυκλοφορούν στους δρόμους.» Η χούντα του Μουσάραφ έστειλε 12.000 στρατιώτες και 3.000 κομάντος των ειδικών δυνάμεων στο Καράτσι αλλά η απεργία δεν έσπασε, παρά τις δολοφονίες τριών διαδηλωτών σε μια συνοικία της πόλης.

Η απεργία απλώθηκε σε όλες τις νότιες περιοχές της χώρας και σε όλες τις μεγάλες πόλεις.

Την ίδια στιγμή η χούντα του Μουσάραφ συνεχίζει να προκαλεί. Την Δευτέρα βρέθηκε δολοφονημένος στο σπίτι του ο Χαμάντ Ράζα, μέλος του Ανώτατου Δικαστηρίου και στενός συνεργάτης του προέδρου του δικαστηρίου Μοχάμεντ Τσόντρι που απέπεμψε ο Μουσάραφ. Η χούντα είχε ζητήσει από τον Ράζα να κατασκευάσει «στοιχεία» εις βάρος του αρχιδικαστή, αλλά αυτός είχε αρνηθεί. Η δολοφονία του θα εντείνει την οργή και το κύμα αγώνων ενάντια στη χούντα.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Οι διαδηλώσεις ενάντια στο καθεστώς Μουσάραφ συνεχίζονται παρά τις δολοφονίες του κράτους.

Χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους του Καράτσι στις 12 Μάη για να υποδεχτούν τον δικαστή που αποπέμφθηκε από τον Μουσάραφ. Αυτή ήταν η 64η ημέρα διαδηλώσεων που ξεκίνησαν οι δικηγόροι και τώρα συμμετέχουν εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο το Πακιστάν. Το κύμα των διαδηλώσεων προκάλεσε πανικό στην κυρίαρχη τάξη που κατέφυγε στην πιο στυγνή επίθεση ενάντια στο κίνημα μέχρι τώρα. Αστυνομία, και στρατός του κυρίαρχου κόμματος επιτέθηκαν σε διάφορα σημεία της πόλης σκοτώνοντας 34 άτομα.

Η αστυνομία έκλεισε τις εισόδους και δρόμους σε όλη την πόλη με τεράστια κοντέινερ και φορτηγά για να εμποδίσει τον κόσμο να πάει στο αεροδρόμιο για να υποδεχτεί τον δικαστή. Ολόκληρες περιοχές είχαν περικυκλωθεί από παρακρατικούς που κουβαλούσαν όπλα ενεργώντας σε συνεργασία με την αστυνομία. Η αιματοχυσία είχε σχεδιαστεί από τους υπουργούς της κυβέρνησης καθώς είχαν δηλώσει ανοιχτά ότι δεν θα αφήσουν τον δικαστή να έρθει στο Καράτσι και να μιλήσει στους δικηγόρους στο κέντρο της πόλης. Οι διαδηλωτές συνέχισαν απόπειρα από τις 11πμ ως τις 9μμ, παρά τις δολοφονίες. Εκατοντάδες δικηγόροι συνέχισαν να διαδηλώνουν έξω από το κτίριο του Ανωτά-

του Δικαστηρίου στο Καράτσι ενώ χιλιάδες απλοί άνθρωποι διαδήλωναν σε διάφορα μέρη της πόλης. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης κάλεσαν σε 24ωρη απεργία στις 14 Μάη και οι δικηγόροι συμφώνησαν να συνεχίσουν τον αγώνα τους μέχρι να γυρίσει ο δικαστής στην θέση του και ο στρατηγός Μουσάραφ απομακρυνθεί από την εξουσία. Πάνω από 500 δικηγόροι κατάφεραν να φτάσουν στα δικαστήρια, όπου είχε οργανωθεί μια υποδοχή για τον δικαστή. Το στρατιωτικό καθεστώς συνέλαβε τον δικαστή και 25 δικηγόρους και δεν τους επέτρεψε να βγούν από το αεροδρόμιο για οκτώ ώρες. Υστερα τους έστειλε πίσω στο Ισλαμαμπάντ και τους απαγόρευσε την είσοδο στο Καράτσι για ένα μήνα.

Πρόκειται για το πρώτο μεγάλο πολιτικό κίνημα στα επτά χρόνια της στρατιωτικής διακυβέρνησης. Η φιλοπόλεμη, φιλοϊμπεριαλιστική, νεοφιλελεύθερη πολιτική του στρατηγού Μουσάραφ έχει ξεσηκώσει ένα μεγάλο κύμα οργής ενάντια στο καθεστώς. Εκατοντάδες πολιτικοί ακτιβιστές κατάφεραν να φτάσουν στο αεροδρόμιο παρά τα μπλόκα και τις επιθέσεις. «Ξέρουμε ότι το καθεστώς χρησιμοποιεί βία για να σπείρει τον φόβο ανάμεσά μας, αλλά αυτός ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι να φύγει ο στρατηγός Μουσάραφ από την εξουσία». Ενας εργαζόμενος στις αερογραμμές που κρατούσε ένα πλακάτ ενάντια στο στρατιωτικό καθεστώς που έχει καταστείλει κάθε συνδικαλιστική δραστη-

ριότητα στα αεροδρόμια έλεγε «αυτό το καθεστώς έχει ξεπουλήσει δημόσιες επιχειρήσεις για ψίχουλα. Πρέπει να φύγει». Ενας πολιτικός ακτιβιστής παρατήρησε «το τέλος αυτού του στρατιωτικού καθεστώτος είναι πολύ κοντά, ένοπλες επιθέσεις ενάντια σε ειρηνικούς διαδηλωτές δεν πρόκειται να μας σταματήσουν». Αυτοί που διαδήλωναν έτρεξαν να αγοράσουν το μηνιαίο περιοδικό «Σοσιαλιστής» που πουλούσαν οι σύντροφοι της οργάνωσης Διεθνείς Σοσιαλιστές. Το τεύχος που κυκλοφορεί έχει άρθρα και αναλύσεις για το κίνημα που αναπτύσσεται. 95 τεύχη του «Σοσιαλιστή» πουλήθηκαν σε δικηγόρους, φοιτητές, εργαζόμενους στον κλάδο των υπηρεσιών και ακτιβιστές στο αεροδρόμιο και τα δικαστήρια.

Μια ευρεία συμμαχία από συνδικαλιστές, αριστερές οργανώσεις και ευαισθητοποιημένους πολίτες έχει συγκροτηθεί για την οργάνωση της αλληλεγγύης στους δικηγόρους. Οι Διεθνείς Σοσιαλιστές οργανώνουν ένα σεμινάριο την Κυριακή 20 Μάη στις 6μμ στο Καράτσι με θέμα «Ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και κοινωνική αλλαγή» και ομιλητές δικηγόρους, δημοσιογράφους, και συνδικαλιστές.

Όσοι διαβάζουν Ουρντού μπορούν να διαβάσουν τον «Σοσιαλιστή» στο διαδίκτυο στην διεύθυνση www.geocities.com/internationalistpakistan

Ριάζ Αχμέντ

Οικονομική Εξόρμηση

Άλλα 3.800 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της καμπάνιας για την οικονομική στήριξη της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 40.800 ευρώ.

Ευχαριστούμε όλες τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας που ενίσχυσαν:

Γιώργος Χ. 320 ευρώ, Δημήτρης Ρ. 120, Βαγγέλης Μ. 60, Άγγελος Ε. 50, από 20 ευρώ οι Παντελής Γ. και Θράσος Τ., από 10 ευρώ οι Άρης Π., Κωνσταντίνα Χ., Σεβαστή Γ., Χάρης Π.

Ευχαριστούμε επιπλέον τα σωματεία και τις Ομο-

σπονδίες που αποφάσισαν να ενισχύσουν οικονομικά αγοράζοντας προσκλήσεις για το τριήμερο του "Μαρξισμού": το Σύλλογο Εργαζόμενων στην Αττική Τράπεζα, το σωματείο του Τζάνειου νοσοκομείου και το σωματείο των Διοικητικών της Ολυμπιακής.

Μπροστά μας είναι ο "Μαρξισμός". Μεγάλες και πλούσιες συζητήσεις, μεγάλα και τα έξοδα της διοργάνωσής του (εισητήρια, προπαγανδιστικό υλικό κλπ). Είμαστε σίγουροι ότι με την δική σας βοήθεια θα τα καλύψουμε. Ελάτε στις συζητήσεις κάθε μέρα και ενισχύστε οικονομικά όσο περισσότερο μπορείτε!

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

Στόχος 100.000 ευρώ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Μια χαμένη ευκαιρία

Ως το "θρίαμβο της σωτηρίας πλειοψηφίας που ψήφισε υπέρ των μεταρρυθμίσεων" χαρακτήρισε η κυβέρνηση της ΝΔ τα αποτελέσματα των φοιτητικών και σπουδαστικών εκλογών που άφησαν τη ΔΑΠ στα ίδια περίπου ποσοστά με πέρσι. Ο ίδιος ο Καραμανλής επισκέφτηκε την Κυριακή τη φέστα της ΔΑΠ για να συγχαρεί τα "καμάρια" του για την επιτυχία της πρωτιάς τους. Από όλες αυτές τις εξοργιστικές εικόνες, καταλαβαίνει κανείς ότι τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών φέτος εκφράζουν μια χαμένη ευκαιρία.

Οι πανηγυρισμοί από μεριάς κυβέρνησης ήταν αναμενόμενοι. Όλοι, σε εφημερίδες και κανάλια, παραδέχονται ότι η πτώση της ΔΑΠ είναι τόσο μικρή που δεν συνιστά πτώση. Και ότι, παρά τις μεγάλες κινητοποιήσεις για την Παιδεία την προηγούμενη χρονιά, τα αποτελέσματα δεν είναι και πολύ διαφορετικά από τα περσινά. Ανάμεσά τους και ο Ριζοσπάστης που την επόμενη των εκλογών ομολογεί ότι "Η ανάγκη αλλαγής των συσχετισμών παραμένει".

Πράγματι το αποτέλεσμα δεν καθρεφτίζει το τεράστιο κίνημα των καταλήψεων της τελευταίας χρονιάς. Οι νίκες των φοιτητών που για ένα χρόνο πέταξαν τη ΔΑΠ έξω από τις σχολές, δημιούργησαν τη μεγαλύτερη κρίση στην κυβέρνηση και ανέτρεψαν όλες τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις της, φαίνεται σαν να έμειναν έξω από αυτή τη μάχη. Φυσικά το ερώτημα που προκύπτει είναι γιατί. Γιατί μετά από μια τέτοια συγκλονιστική και νικηφόρα χρονιά για το φοιτητικό κίνημα, αυτό δεν έφτασε να καταγραφεί και στις εκλογές.

Η απάντηση βρίσκεται στο ότι τα κινήματα, όσο δυναμικά και ριζοσπαστικά κι αν είναι, δεν καταγράφονται αυτόματα στις εκλογές. Τα αποτελέσματα των προεδρικών εκλογών στη Γαλλία προειδοποιούσαν γι' αυτό ήδη μια βδομάδα πριν τις φοιτητικές εκλογές εδώ. Χωρίς να έχει συγκροτήσει τη δική του πολιτική δύναμη, το μεγαλύτερο κίνημα σε ολόκληρη την Ευρώπη που έστειλε το Ευρωσύνταγμα και το Νόμο Πρώτης Απασχόλησης στα σκουπίδια δεν κατάφερε να καταγραφεί στις εκλογές.

Μηχανισμοί

Εναντίον στην προοπτική να γίνει το ίδιο κι εδώ, πατούσε το προηγούμενο διάστημα η πρόταση της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ για το κοινό κατέβασμα του μπλοκ των καταλήψεων στις φοιτητικές εκλογές. Ήταν μια πρόταση που θα έδινε την ευκαιρία στους κοπητές των καταλήψεων να στηρίξουν το δικό τους αγώνα όπως τόσο καιρό και να εξαφανίσουν της ΔΑΠ από τις σχολές. Το ότι δεν υλοποιήθηκε σήμαινε ότι οι εκλογές έγιναν όπως κάθε χρονιά. Με τη ΔΑΠ να οργανώνει εκδρομές και πάρτυ, με την ΠΑΣΠ να την αντιγράφει και με τους μηχανισμούς τους σε πλήρη ενεργοποίηση. Κι όλοι ξέρουν πως όταν αυτοί οι μηχανισμοί μπαίνουν σε κίνηση καμιά παράταξη δεν μπορεί από μόνη της να τους κοντράρει.

Το πόσο δίκιο είχε η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ όταν έκανε αυτήν την πρόταση φαίνεται τώρα από τα αποτελέσματα. Παρά τις έντονες προσπάθειές της, δεν είχε τις δυνάμεις που χρειαζόνταν για να ανατρέψει μόνη της το κλίμα. Στις περσινές εκλογές είχε συγκεντρώσει πανελλαδικά 736 ψήφους σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, ενώ φέτος έμεινε στους 644.

Η γενική εικόνα των αποτελεσμάτων δεν αλλάζει από τη μικρή άνοδο που σημείωσαν οι δυνάμεις της ΕΑΑΚ. Μία αύξηση της τάξης του 1% δεν αντανάκλασε καμιά περίπτωση το κίνημα της τελευταίας χρονιάς. Πολύ περισσότερο το κίνημα δεν εκφράζεται στο αποτέλεσμα της ΑΡ.ΕΝ που με διάφορους τρόπους προσπαθεί να αυτοπαρουσιαστεί ως μια μεγάλη ενωτική παράταξη, ως η "έκπληξη" των φετινών εκλογών. Οι θριαμβολογίες δεν κρύβουν το γεγονός ότι οι παρατάξεις που συμμετείχαν στην ΑΡ.ΕΝ άθροισαν απλά τις ψήφους τους χωρίς να δημιουργήσουν καμιά δυναμική, αφού η πλειοψηφία των φοιτητών γνώριζε ότι δεν πρόκειται για τίποτα άλλο από ένα "δίκτυο" παρατάξεων γύρω από τα ΔΑΡΑΣ του ΣΥΝ.

Η χαμένη ευκαιρία των φοιτητικών εκλογών δεν σημαίνει το σταμάτημα του κινήματος και των αγώνων ενάντια στη Γιαννάκου και τον Καραμανλή. Πριν από ένα χρόνο, τέτοιες μέρες ακριβώς ήταν που ξεσπούσαν οι πρώτες καταλήψεις. Η πρωτιά της ΔΑΠ στις περσινές εκλογές δεν είχε καταφέρει να σταματήσει το ξεδίπλωμα του κινήματος ούτε και την κλιμάκωσή του. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να το εμποδίσει σήμερα που οι φοιτητές έχουν την εμπειρία της τελευταίας χρονιάς, αισθάνονται και είναι νικητές από τη σύγκρουση με την κυβέρνηση και έχουν αποφασίσει ότι δεν πρόκειται σε καμιά στιγμή να την αφήσουν να προχωρήσει τις επιθέσεις της.

Το συμπέρασμα που μπορούμε να βγάλουμε είναι ότι οι φοιτητές των καταλήψεων από τις φετινές εκλογές είναι ότι χρειάζονται περισσότερες ενωτικές κινήσεις και πρωτοβουλίες, που θα τους δίνουν φωνή σε όλα τα επίπεδα και θα ανοίγουν το δρόμο για νίκες σε όλα τα μέτωπα. Και ότι για να γίνονται αυτές πράξη είναι απαραίτητη μια πιο δυνατή και μεγάλη Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές.

Λένα Βερόδη

Να φράξουμε το δρόμο στην υστερία του Πολύδωρα

Την προηγούμενη εβδομάδα στην Θεσσαλονίκη η Αστυνομία έδειξε για ακόμα μια φορά το σκληρότερο πρόσωπο της καταστολής. Συγκεκριμένα, το βράδυ της Παρασκευής 4/5 οι πράκτορες του Πολύδωρα προχώρησαν στη σύλληψη του φοιτητή του ΑΠΘ Π.Κ. με την κατηγορία ότι συμμετείχε σε επεισόδια τα οποία συνέβησαν αρκετά μακριά από το σημείο όπου έγινε η σύλληψη. Ως μοναδικό στοιχείο για να στηριχτεί αυτή η κατηγορία ήταν ότι ο συλληφθείς φορούσε παπούτσια ίδιου χρώματος με άτομο το οποίο η Αστυνομία υποψιάζεται ότι είχε πάρει μέρος στα επεισόδια, γεγονός εξωφρενικό ακόμα και για τις περιόδους της πιο σκληρής δεξιάς.

Η ασυδοσία της ΕΛ.ΑΣ. συνεχίστηκε και τις επόμενες μέρες καθώς την Τρίτη βγήκε εναντίον του Π. καταδικαστική απόφαση φυλάκισης μέχρι τη δίκη (περίοδος που μπορεί να κρατήσει μέχρι και 18 μήνες) παρόλο που όλες αυτές τις μέρες πάνω από 20 άτομα παρουσιάστηκαν ως μάρτυρες υπεράσπισης στον Εισαγγελέα διαβεβαιώνοντας ότι την στιγμή των επεισοδίων ο Π. βρισκόταν σε άλλο σημείο ενώ υπάρχει και φωτογραφικό υλικό που αποδεικνύει τον εν λόγω ισχυρισμό.

Το γεγονός ότι ο φοιτητής είχε συλληφθεί και αθωωθεί στο πανεπιστημιακό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 8/3 (ήταν η πορεία που είχε χτυπηθεί σκλη-

ρά και απρόκλητα από τα ΜΑΤ και σχεδόν 50 διαδηλωτές είχαν συλληφθεί εκείνη την ημέρα με ψεύτικες κατηγορίες) σίγουρα δεν είναι τυχαίο. Η κυβέρνηση που ολόκληρο τον προηγούμενο χρόνο προσπάθησε σκληρά να ξεπουλήσει τα Πανεπιστήμια σε ιδιώτες και απέτυχε λόγω του κινήματος που ξεσηκώθηκε με καταλήψεις και διαδηλώσεις, προσπαθεί παράλληλα να ποινικοποιήσει αγωνιστές αυτού του κινήματος και ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει την αντίσταση του κόσμου με τρομοκρατικές μεθόδους αλά Μπους και αλά Σαρκοζύ.

Το γεγονός ότι αμέσως μόλις μαθεύτηκε η απόφαση εις βάρος του Π. οργανώθηκε συνέντευξη Τύπου με τη συμμετοχή καθηγητών του ΑΠΘ και συνδικαλιστών της ΕΔΟΘ που καταδίκασε την

ασυδοσία της Αστυνομίας δείχνει ότι το κίνημα δεν πρόκειται να αφήσει να περάσει αυτή η επίθεση. Ήδη την Πέμπτη 10/5 πραγματοποιήθηκε πορεία συμπαράστασης με τη συμμετοχή σχεδόν 300 ατόμων και την Παρασκευή συγκέντρωση παράσταση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια. Επόμενος σταθμός, η απεργιακή πορεία στις 15 Μάη όπου θα διαδηλώσουμε όχι μόνο ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και τα σκάνδαλα της κυβέρνησης αλλά και ενάντια στην προσπάθεια καταστολής του κινήματος. Θέλουμε τα συνδικάτα να γίνουν πιο ζωτικό κομμάτι αυτής της μάχης γιατί πιστεύουμε ότι μαζί θα τους τσακίσουμε φοιτητές και εργάτες!

Νίκος Τουρνάς, ΣΕΚ Θεσσαλονίκης

Ποια παράταξη καταγγέλει τους τραμπουκισμούς όταν τρώει ξύλο και τους παινεύει όταν δίνει;

Τη Δευτέρα 14 Μάη πραγματοποιήθηκε παναθηναϊκή εκδήλωση της Αριστερής Ενότητας (κύρια φοιτητές του ΣΥΝ και της ΚΟΕ) στη Νομική για το ποια αριστερά θέλουμε, την αριστερά που κλέβει ψήφους και τραμπουκίζει ή την αριστερά της ελπίδας και των κινήσεων. Η εκδήλωση έγινε με βάση τον ισχυρισμό της ΑΡ.ΕΝ ότι στις φοιτητικές εκλογές, στην καταμέτρηση της Νομικής, όλες μαζί οι παρατάξεις και κύρια η ΕΑΑΚ προσπάθησαν να εξαφανίσουν ψηφοδέλτια του ΔΙΚΤΥΟΥ - που κατέβηκε μόνο του στη Νομική και όχι σαν ΑΡ.ΕΝ. Πριν από δύο μέρες μάλιστα τα μέλη της ΑΡ.ΕΝ είχαν οργανώσει και διαδήλωση διαμαρτυρίας για αυτό το θέμα έξω από τα γραφεία της ΑΡ.ΑΣ, οργάνωσης που συμμετέχει στην ΕΑΑΚ.

Η εκδήλωση ήταν γεμάτη από καταγγελίες για τραμπουκισμούς της ΕΑΑΚ σε βάρος των μελών του ΔΙΚΤΥΟΥ και της νεολαίας ΣΥΝ, γεμάτη από τοποθετήσεις που καταδίκασαν τη βία και τη νοθεία μέσα στο κίνημα. Μάλιστα προσπαθούσαν να εμφανίσουν ότι η βία ήρθε από το φόβο που προκαλεί στην ΕΑΑΚ η "μεγάλη επιτυχία" της ΑΡ.ΕΝ στις εκλογές.

Πέρα από το ότι προκαλεί έκπληξη πώς το άθροισμα των ψήφων των παρατάξεων της ΑΡ.ΕΝ αποτελεί επιτυχία, είναι προφανές ότι κάποιοι έχουν και κοντή μνήμη. Οχι όμως κι εμείς.

Ένα χρόνο πριν, στην αντιπολεμική και αντικαπιταλιστική διαδήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ της Αθήνας στις 6 Μάη, η νεολαία ΣΥΝ μαζί με την ΚΟΕ -που τώρα έχουν σχηματίσει την ΑΡ.ΕΝ- είχαν οργανώσει ένα όργιο τραμπουκισμού προς τα μέλη της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο και του ΣΕΚ. Με αλυσίδες και καθρόνια προσπάθησαν να εμποδίσουν τα μπλοκ μας να σχηματιστούν και να ξεκινήσουν τη διαδήλωση.

Η επιλογή μας σαν κόμμα ήταν ότι δεν θα ανταποδώσουμε

την πρόκληση γιατί ακριβώς η βία είναι έξω από την πολιτική μας μέσα στο κίνημα. Βάλαμε λοιπόν τις συντρόφισσές μας στις πρώτες γραμμές περιφρούρησης των μπλοκ μας. Οι "άντρες" του ΣΥΝ και της ΚΟΕ, όμως, ελάχιστα ενδιαφέρθηκαν για το ποιον είχαν απέναντί τους. Το αποτέλεσμα ήταν δεκάδες συντρόφισσες του ΣΕΚ να προηλακιστούν άγρια με σεξιστικά και άλλα σχόλια και πολλές να τραυματιστούν. Προσωπικά φορούσα κολάρο στο λαιμό για 20 μέρες μετά!

Το χειρότερο από όλα είναι ότι οι δύο οργανώσεις αυτοπαινεύονταν τις επόμενες ημέρες για αυτό τους το "κατόρθωμα"! Τότε νομιμοποιούσαν το ξύλο και τους τραμπουκισμούς σαν δικαίωμά τους για να "τσακίσουν το ΣΕΚ" όπως έλεγαν, σήμερα όμως έγιναν ξαφνικά η αριστερά της ελπίδας και των κινήσεων. Στην πραγματικότητα, το παρελθόν τους δείχνει ότι η αντίθεσή τους στη βία δεν αφορά... τους εαυτούς τους.

Επιπλέον δύο σημεία. Είναι απαράδεκτο ότι η ΑΡ.ΕΝ οργάνωσε διαδήλωση εναντίον μίας άλλης αριστερής παράταξης, με την οποία μάλιστα συνεργάστηκε στενά στην διάρκεια των καταλήψεων. Πέρα από το ότι με αφορμή τη διαδήλωση, άφησε το περιθώριο σε μπάτσους και ασφαλότες να μαζευτούν γύρω από τα γραφεία της ΑΡ.ΑΣ., η εικόνα που δίνει στους φοιτητές των καταλήψεων αυτή η διαμαρτυρία είναι απαξιωτική για την Αριστερά.

Το ίδιο και η οργάνωση της εκδήλωσης με κύριο θέμα την καταγγελιολογία. Αντί να συζητάμε γιατί ο κόσμος των καταλήψεων δεν εκφράστηκε στις εκλογές, γιατί δεν καταφέραμε να διώξουμε τη ΔΑΠ από τις σχολές, ανοίγει μια εσωτερική συζήτηση που το μόνο που κάνει είναι να απογοητεύει τους ανέπτα χτους φοιτητές -γι'αυτό άλλωστε δεν υπήρχε ούτε ένας ανέπταχτος που να θέλει να παρακολουθήσει μια τέτοια συζήτηση.

Δήμητρα Λιναρδάκη, ΣΕΚ Νομικής

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΚΑ

Χρειάζεται να αηδήξει γραμμή πλεύσης

Στις 17-19 Μάη γίνεται στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το 26ο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Τα τρία χρόνια που μεσολάβησαν από το προηγούμενο συνέδριο ήταν ουσιαστικά τα τρία χρόνια της διακυβέρνησης της ΝΔ, όπου το εργατικό κίνημα δεν άφησε αναπάντητη καμία από τις επιθέσεις της κυβέρνησης.

Ολη αυτή την τριετία δόθηκαν τεράστιες μάχες. Από τις μάχες των συμβασιούχων για μόνιμη και σταθερή δουλειά, μέχρι τις μάχες των τραπεζοϋπαλλήλων, των ναυτεργατών, τις μάχες ενάντια στη διεύρυνση του ωραρίου των καταστημάτων, μέχρι τις μάχες των ΔΕΚΟ ενάντια στη διάλυση των κανονισμών εργασίας και τις ιδιωτικοποιήσεις. Όλες αυτές οι μάχες ανάγκασαν την κυβέρνηση της ΝΔ να αναβάλει επί αόριστον την εφαρμογή της νεοφιλελεύθερης ατζέντας της. Ειδικά την τελευταία χρονιά που καθορίστηκε από τους αγώνες της Παιδείας, με τις φοιτητικές καταλήψεις και την απεργία διαρκείας των δασκάλων, έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα στο πρόγραμμα των νεοφιλελεύθερων «μεταρρυθμίσεων» της κυβέρνησης Καραμανλή.

Όλες αυτές οι μάχες έχουν οδηγήσει αυτή τη στιγμή την κυβέρνηση Καραμανλή στην πιο μεγάλη κρίση της. Οι τεράστιες διαστάσεις που πήρε το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, είναι αποτέλεσμα της συνολικής δυσaréσκειας της εργατικής τάξης και της οργής που έχουν ξεσηκώσει τρία χρόνια επιθέσεων και αγώνων. Αυτή η οργή εκφράζεται με το σύνθημα της πανεργατικής απεργίας στις 15 Μάη, «φέρτε πίσω τα κλεμμένα».

Αυτές οι μάχες όπως και αυτές που έρχονται, θα μπορούσαν να έχουν διαφορετική έκβαση αν υπήρχε πιο ενεργή στήριξη από την πλευρά του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Το ΕΚΑ δεν έπαιξε το ρόλο που θα μπορούσε στήριζοντας ενεργά αυτές τις μάχες. Μέσα στη δύναμή του βρίσκεται το μεγαλύτερο κομμάτι της εργατικής τάξης στις ΔΕΚΟ, στις

τράπεζες, στα εργοστάσια. Το ΕΚΑ θα μπορούσε να αναλάβει πρωτοβουλίες συντονισμού και στήριξης των μαχών όχι μόνο για να συμπαρασταθεί στο μεγάλο κίνημα των φοιτητών και των εκπαιδευτικών αλλά και για να παλέψει τα ζητήματα των απολύσεων, της επίθεσης στο οκτάωρο, τη μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Όλο αυτό το διάστημα κινήθηκε στη σκιά της ΓΣΕΕ. Ο ρόλος του ΕΚΑ περιορίστηκε στο να επικυρώνει τις αποφάσεις της ΓΣΕΕ και να συμμετέχει συμβολικά από την πλευρά του στην όποια μορφή δράσης αποφάσιζε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αποτέλεσμα ήταν η δράση του ΕΚΑ να είναι σε πλήρη αναντιστοιχία με τις μάχες που άνοιξαν από τα κάτω.

Οι μάχες όμως βρίσκονται μπροστά μας. Η κυβέρνηση ελπίζει ότι με την αποπομπή του Τσιτουριδίου θα μπορέσει να κερδίσει τη συναίνεση του συνδικαλιστικού κινήματος. Όμως για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους η προοπτική δεν βρίσκεται στην τακτική της συναίνεσης

αλλά σε αυτή της σύγκρουσης. Ακόμα και κατά τη διάρκεια του συνεδρίου του ΕΚΑ οι συμβασιούχοι του ΥΠ.ΠΟ. θα βρίσκονται στο δρόμο πραγματοποιώντας 24ωρη απεργία στις 18 Μάη. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές ετοιμάζονται για νέο γύρο απεργιών από το Σεπτέμβρη, ενώ οι φοιτητές είναι έτοιμοι να ξαναπιάσουν το νήμα των καταλήψεων σε οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής του νόμου πλαισίου. Και την ίδια στιγμή ανοιχτή παραμένει το ποια θα είναι η επόμενη απάντηση στο σκάνδαλο της κλοπής των ασφαλιστικών ταμείων.

Γι' αυτό το 26ο Συνέδριο χρειάζεται να είναι συνέδριο δράσης που θα σηματοδοτήσει την αλλαγή πλεύσης του ΕΚΑ. Να εγκαταλείψει τη γραμμή της συμβολικής δράσης και να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων παίρνοντας πρωτοβουλίες που θα ενώνουν τις μάχες και θα τους δίνουν προοπτική σύγκρουσης με την πολιτική της αγοράς, του καπιταλισμού και του πολέμου.

Οι συμβασιούχοι της ΕΡΤ δώσαμε όλη την προηγούμενη περίοδο μία μεγάλη μάχη για τη μονιμοποίησή μας. Οργανωθήκαμε σε σύλλογο και αποφασίσαμε να παλέψουμε για το δικαίωμά μας στη μόνιμη και σταθερή δουλειά χωρίς να περιμένουμε τις υποσχέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ. Οργανώσαμε μαζί με άλλα κομμάτια συμβασιούχων κινητοποιήσεις, από την περίοδο της κυβέρνησης Σημίτη και συνεχίσαμε, αμέσως μετά την εκλογή της κυβέρνησης Καραμανλή, κόντρα στην κυβέρνηση των ψεμάτων.

Αυτή η μάχη είχε αποτέλεσμα για εμάς αφού έχουμε κερδίσει τη μονιμοποίηση αν και ακόμα έχουμε δρόμο μπροστά μας αφού δεν έχουμε τακτοποιηθεί πλήρως. Εν τω μεταξύ χιλιάδες συμβασιούχοι κινδυνεύουν να βρεθούν στο δρόμο μετά και την πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου. Η θετική εξέλιξη που υπήρχε σε ένα μεγάλο κομμάτι συμβασιούχων της ΕΡΤ θα μπορούσε να υπάρχει σε όλα τα κομμάτια των συμβασιούχων αν υπήρχε ένας καλύτερος συντονισμός στη δράση μας. Αυτό το ρόλο θα μπορούσε να τον παίξει το ΕΚΑ αφού στη δύναμή του βρίσκονται δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχοι, αλλά και η πλειοψηφία της εργατικής τάξης.

Το 26ο συνέδριο του ΕΚΑ χρειάζεται να ανταποκριθεί στις ανάγκες για δράση στη γραμμή της σύγκρουσης με την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού, με την πολιτική της ανασφάλειας, των διαλυμένων εργασιακών σχέσεων και της λιτότητας που τα τελευταία χρόνια πάνε να γίνουν καθεστώς σε όλους τους εργατικούς χώρους. Μία κοινή έκφραση των αντιπροσώπων που κινούνται σε αυτήν την κατεύθυνση μπορεί να δημιουργήσει μία νέα δυναμική και μέσα στο συνέδριο και στους αγώνες που έχουμε μπροστά μας.

Ειρήνη Φωτέλη, σύνεδρος ΕΚΑ

ΜΗΤΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Η αηθία για τον ΣΥΡΙΖΑ

Την Τρίτη 8 Μάη είδε το φως της δημοσιότητας ανοιχτή επιστολή του Μήτσου Κωστόπουλου με την οποία ανακοινώνει την αποχώρησή του από την ΚΕΔΑ. Ο Μ. Κωστόπουλος κάνει αυτή την κίνηση, καυτηριάζοντας τις μεθοδεύσεις του ΣΥΝ ενόψει των επερχόμενων εκλογών. Αυτό που λέει είναι ότι «οι σύμμαχοι του ΣΥΝ τίποτα δεν έχουν διδαχθεί από την εμπειρία τριών χρόνων».

Αναφέρει χαρακτηριστικά: «Όλες οι δυνάμεις που συνεργάστηκαν με το Συνασπισμό στις βουλευτικές εκλογές του 2004 στα πλαίσια του ΣΥΡΙΖΑ, διαπίστωσαν την επομένη κιάλας αυτών των εκλογών ότι το κόμμα αυτό, για λόγους δομής και πολιτικών γραμμών στο εσωτερικό του, δεν θέλει και δεν μπορεί να αντέξει αυτό που λένε συνεργασία αρχών. Και εξηγείται αυτό από το γεγονός ότι θέλει να έχει ελεύθερα τα χέρια του για όποιες άλλες επιλογές προκύπτουν ανάλογα με τις περιστάσεις. Μόνο όταν έρχεται η ώρα των βουλευτικών εκλογών και δεν έχει περιθώρια για άλλες γενικότερες επιλογές, κάνει τα πάντα προκειμένου να μπει στη Βουλή.»

Η κατάσταση επιδεινώθηκε, όπως αναφέρει ο Κωστόπουλος, ήδη πριν από τις Ευρωεκλογές του Ιούνη του 2004. Ήταν η περίοδος που ΗΠΑ και ΕΕ προωθούσαν το «Σχεδίου Ανάν» για να εξασφαλίσουν τον έλεγχο της Κύπρου και ο τότε πρόεδρος του ΣΥΝ ο Ν. Κωνσταντόπουλος, πήγε ως πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στο Συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών για να πει «ναι», γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια τις όποιες διαφωνίες των «συμμάχων» και τις «πολιτικές» διαδικασίες του ΣΥΡΙΖΑ και της Πρωτοβουλίας για τη Συσπείρωση της Αριστεράς. Τότε ακούστηκε η περιφημη φράση «γίναμε γλάστρες του ΣΥΝ» από τον ίδιο τον Μανώλη Γλέζο.

Τίτλος

Όμως, το πάθημα δεν έγινε μάθημα. Ο Μ. Κωστόπουλος επισημαίνει ότι: «Ο ΣΥΡΙΖΑ ως σχήμα συνεργασίας, μετά τις βουλευτικές εκλογές του 2004, δεν υπάρχει στην πραγματικότητα, παρά μόνο ως τίτλος για να εκφωνείται στη Βουλή και στις τελετές. Παραμονή δημοτικών εκλογών του 2006 ο ΣΥΝ προσπαθεί να τον ενεργοποιήσει. Το επιτυγχάνει ως ένα βαθμό. Αλλά παρά τις διαβεβαιώσεις του και τις σχετικές αποφάσεις του συνεδρίου του, συνεργάζεται με το ΠΑΣΟΚ σε εκτεταμένη κλίμακα και μετά από αυτές τις εκλογές ανεμίζει την υπόθεση της «Ανοιχτής Πόλης» στην Αθήνα για να παρακάμψει τις ανησυχίες των «συμμάχων» του από το χώρο της Αριστεράς.» Και συνεχίζει με την περιγραφή γεγονότων που ονομάζει «ανάρμοστο «πάρε-δώσε» ερήμην του κόσμου της Αριστεράς για πόστα και για έδρες.»

Η σταγόνα που έκανε το ποτήρι να ξεχειλίσει για τον Μ. Κωστόπουλο ήταν το γεγονός ότι στις 30 Απρίλη το ΚΣ της ΚΕΔΑ αποφάσισε να μην συμμετέχει στο «νέο ΣΥΡΙΖΑ» και πέντε μόλις μέρες μετά στις 5 Μάη άλλαξε τη θέση του. «Δεν μπορεί να εθελουφλώ άλλο μπροστά σε έναν αποκάλυπτο πολιτικό εμπαιγμό καθοδηγούμενο από την ηγεσία του ΣΥΝ» σημειώνει προς το τέλος της επιστολής του.

Η «εθελουφλία», τα εξευτελιστικά «πάρε δώσε για πόστα και έδρες» έχουν πολιτικές ρίζες. Ο ΣΥΝ παρά τις διακηρύξεις του για έκφραση του ριζοσπαστισμού των κινήματων παραμένει προσηλωμένος στην στρατηγική του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, στο οποίο πρωτοστάτησε μαζί με την Κομμουνιστική Επανάσταση της Ιταλίας και το ΚΚ Γαλλίας. Μια στρατηγική που ο οριζοντάς της τελειώνει στην διαχείριση του συστήματος και όχι στην σύγκρουση με τις επιλογές του. Όλα τα χαρτιά που είναι γραμμένα τα σχέδια των διακηρύξεων του ΣΥΡΙΖΑ, τα λιγότερο ή περισσότερα «προωθημένα», δεν αξίζουν τίποτα από τη στιγμή που από την πλευρά της ηγεσίας του ΣΥΝ δεν έχει ακουστεί μια φράση καταδίκης για την συμμετοχή της Κομμουνιστικής Επανάστασης στην κυβέρνηση Πρόντι που συνεχίζει την πολιτική του πολέμου και του νεοφιλελευθερισμού. Οι διάφοροι «σύμμαχοι» του ΣΥΝ όλα αυτά τα χρόνια επέμεναν να βάζουν τον πήχη των πολιτικών τους οριζόντων τόσο χαμηλά, να μοιράζονται την απαισιοδοξία και τον «ψεύτικο» ρεαλισμό της ηγεσίας του ΣΥΝ. Η ΑΚΟΑ, η ΚΟΕ, η ΔΕΑ γύρισαν πλάτη στις προτάσεις του Μ.Κωστόπουλου και προτίμησαν τα «ανταλλάγματα» του ΣΥΝ. Το αποτέλεσμα είναι αυτές οι αποκαρδιωτικές περιγραφές του Μ. Κωστόπουλου.

Το κίνημα και οι αγώνες αξίζουν όντως μια καλύτερη Αριστερά από αυτή. Μια αριστερά ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική, στις πράξεις όχι στα παχιά λόγια. Για αυτή την Αριστερά το ΣΕΚ έδωσε και θα συνεχίσει να δίνει όλες του τις δυνάμεις.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ενας χρήσιμος οδηγός για το Τριήμερο

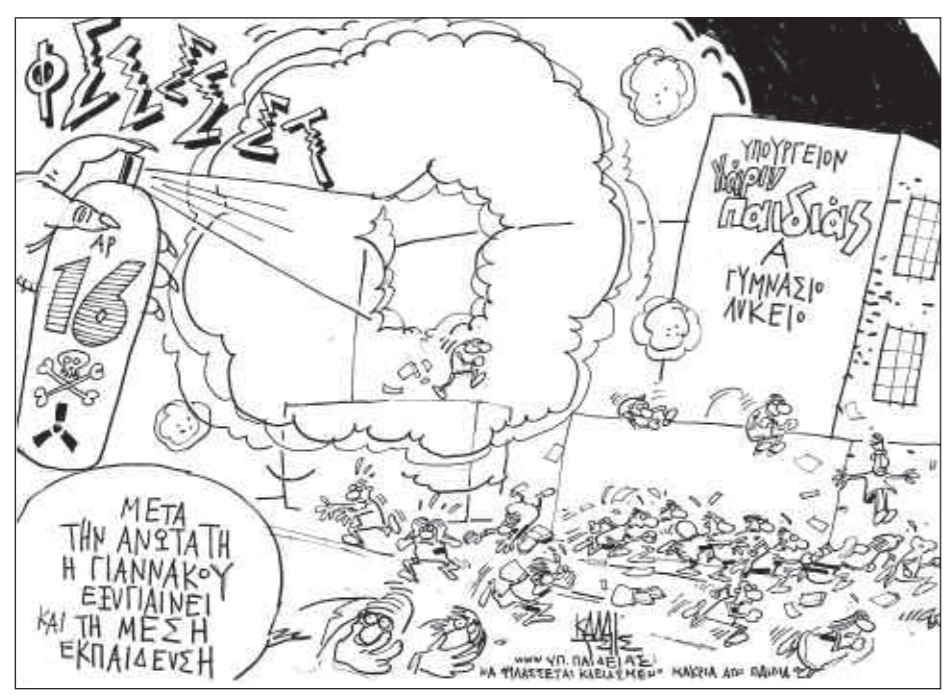
ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	10.00 - 11.30	12.00 - 13.30	15.00 - 16.30	17.00 - 18.30	19.30 - 21.00
Αμφιθέατρο Δεριγνύ					Η Σύνοδος του Καίρου στην Αθήνα Αλή Φαγιάντ, Ουεσάμ ελ Χαντίντι, Πέτρος Κωνσταντίνου, Γιάννης Σηφρακάκης <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>
Αμφιθέατρο Γ'					Το φοιτητικό κίνημα μετά τις καταλήψεις Νίκη Αργύρη, Μαριώτα Αθμυρούδη, Λάζαρος Απέκης, Παντελής Παναγιωτακόπουλος, Δανιήλ Ψυχογιός, Χρήστος Στεντούνης
A21			Ο Μαρξ και το κέρδος Φάνης Πάκος <i>Μαρξισμός Θεωρία και Πράξη</i>	Η Ιταλία μετά τη Βιτσέντζα Φραντσέσκο Αντονίνι <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>	
A22			Η κρίση στην Τουρκία Εριφέ Κιοσέ <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>		
A23			Η Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα Κώστας Πίττας <i>Οι αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Η Αριστερά στα συνδικάτα Στέλιος Γεωργαντάς, Γιάννης Θεοχάρης, Χριστίνα Λαδά, Τάσος Αναστασιάδης, Θανάσης Σταυρίδης <i>Η Αντίσταση στον νεοφιλελευθερισμό</i>	
A24	Τρότσκι Πάνος Γκαργκάνας <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	Ιστορικός Υλισμός Κώστας Πίττας <i>Μαρξισμός Θεωρία και Πράξη</i>	Οι καταρεύσεις του 1989 Διονυσία Πυλιανού <i>Οι αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Καρλ Μάρξ Θανάσης Καμπαγιάννης <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	
A25	Πολιτικά και Γυναικεία απελευθέρωση Μαρία Στύλλου <i>Καταπίεση και απελευθέρωση</i>	Τόνι Κλιφ Παντελής Παναγιωτακόπουλος <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	Η Παρισινή Κομμούνια Λένα Βερδέ <i>Οι επαναστάσεις</i>	Το Ισλάμ και η Αριστερά Ουεσάμ ελ Χαντίντι, Νίκος Λούντος <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>	

ΣΑΒΒΑΤΟ	10.00 - 11.30	12.00 - 13.30	15.00 - 16.30	17.00 - 18.30	19.30 - 21.00
Μεγάλο Αμφιθέατρο					Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές Πάνος Γκαργκάνας, Αντώνης Δραγανίγος, Κώστας Παπαδόκης, Δημήτρης Σαραφινός, Σπύρος Σκευθαρόπουλος <i>Η Αντίσταση στον νεοφιλελευθερισμό</i>
A21	Βενεζουέλα - Ανακαπιταλιστική Ανταρσία στην "αυλή" των ΗΠΑ Στάλιν Περέζ <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>	Φυλακές, Δικαιοσύνη και η απειλή στα δημοκρατικά δικαιώματα Κώστας Διάκος, Παύλος Νεράντζης, Δημήτρης Σαραφινός, Τζαβέντ Ασηάμ, Πέτρος Κωνσταντίνου <i>Η Αντίσταση στον νεοφιλελευθερισμό</i>	Εχει "νέο" πρόγραμμα το ΠΑΣΟΚ; Πάνος Γκαργκάνας, Παντελής Οικονομού <i>Η Αντίσταση στον νεοφιλελευθερισμό</i>	40 χρόνια από την Χούντα Στέφανος Αλναίος, Μαρία Στύλλου <i>Η ταξική πάλη στην Ελλάδα</i>	
A22	Σοσιαλισμός και ομοφυλόφιλοι Δήμητρα Κυριλήθου <i>Καταπίεση και απελευθέρωση</i>	Μαρξισμός και Αλληλεγγύη Αλέξανδρος Χρύσιος <i>Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη</i>	Ο Εμφύλιος Πόλεμος Μιχάλης Λιμπεράτος, <i>Η ταξική πάλη στην Ελλάδα</i>	Η Ρώσικη Επανάσταση Λίλιαν Μπουρίτη <i>Οι επαναστάσεις</i>	
A23	Παντελής Πουλιόπουλος Νίκος Τουρνάς <i>Η ταξική πάλη στην Ελλάδα</i>	Η Αντίσταση και το κίνημα στη Μέση Ανατολή Προκόπης Παπαστρατής <i>Η ταξική πάλη στην Ελλάδα</i>	Ενγκελς Τάσος Αναστασιάδης <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	Κεφάλαιο, ανταγωνισμός και κρίση Κώστας Σαρρής <i>Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη</i>	
A24	Η Φασιστική απειλή Νάστια Καλλιθνήκου, Γιώργος Τσιρώνης <i>Καταπίεση και απελευθέρωση</i>	Λένιν Νεκτάριος Δαρνάκης <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	Παγκοσμιοποίηση και εργατική τάξη Σωτήρης Κοντογιάννης <i>Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη</i>	50 χρόνια Ε.Ε. Σωτήρης Κοντογιάννης <i>Αντίσταση στον νεοφιλελευθερισμό</i>	
A25		Τα ΜΜΕ και ο Επαναστατικός Τύπος Νάσος Μπράτσος <i>Τέχνη Επιστήμη Περιβάλλον ΜΜΕ</i>	Ο Τόνι Νέγκρι και οι ιδέες της αυτονομίας Λεάνδρος Μπόθαρης <i>Αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Ρόζα Λούξεμπουργκ Νίκη Αργύρη <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	

Φέτος στο Μαρξισμό θα υπάρξει μια εντυπωσιακή ευκαιρία. Να δούμε συγκεντρωμένα σε μια μεγάλη Εκθεση Γελοιογραφίας σκίτσα του Στάθου, του Καλαϊτζή και του Πετρούλακη. Και οι τρεις που, χρόνια τώρα χτυπάνε αλύπητα με τα πενάκια τους, είχαν πλούσιο θέμα την περασμένη χρονιά χάρη στο φανταστικό κίνημα στα Πανεπιστήμια και στα Σχολεία. Εδωσαν ρεσιτάλ σάπρας απέναντι στη Μαριέττα και στον Πολύδωρα και χάρισαν γέλιο στον κόσμο των καταλήψεων και στο ευρύτερο κύμα που τις αγκάλιασε. Ευχαριστούμε θερμά για την απόφασή τους να εκθέσουν τα σκίτσα τους στο Τριήμερο του Μαρξισμού 2007.

Εκθεση Σκίτσων

Το μαρξιστικό βιβλιοπωλείο θα είναι εκεί

Σε όλη τη διάρκεια του τριημέρου, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρίσκεται στην ΑΣΟΕΕ με όλο τον πλούτο των βιβλίων του και τρεις νέες εκδόσεις:

1. Τρότσκι, Προβλήματα της καθημερινής ζωής
2. Λένιν, Ενας επαναστατικός οδηγός.
3. Τι είναι και για τί παλεύει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΚΥΡΙΑΚΗ	10.00 - 11.30	12.00 - 13.30	15.00 - 16.30	17.00 - 18.30	19.30 - 21.00
Μεγάλο Αμφιθέατρο					Το κίνημα σε Ανατολή και Δύση Φραντσέσκο Αντονίνι, Στάλιν Περέζ, Μαρία Στύλλου, Αλή Φαγιάντ, <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>
A21	Μάρξ - Μπακούνιν Πέτρος Κωνσταντίνου <i>Αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Η Διαλεκτική Ευτύχης Μπισσάκης <i>Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη</i>	Ο Ιμπεριαλισμός μετά την ήττα του Μπούς Μαρία Στύλλου <i>Ιμπεριαλισμός, Πόλεμος, Αντίσταση</i>	Από την ΟΣΕ στο ΣΕΚ Πάνος Γκαργκάνας <i>Η ταξική πάλη στην Ελλάδα</i>	
A22	Κλιματική αλλαγή - Υπάρχει λύση; Τάσος Κρομμύδας, Γιώργος Ράγκος <i>Τέχνη, Επιστήμη, Περιβάλλον, ΜΜΕ</i>	Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση Γιάννης Αγγελόπουλος <i>Αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Το επαναστατικό κόμμα σήμερα Γιάννης Σηφρακάκης <i>Αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Η ιστορική αλήθεια και τα σχολικά βιβλία Δημήτρης Λιβιεράτος, Σερραφείμ Ρίζος <i>Η ταξική πάλη στην Ελλάδα</i>	
A23	Νεοοβία και έγκλημα - κατασκευάζοντας τον "εσωτερικό εχθρό" Αφροδίτη Κουκουτσάκη <i>Καταπίεση και απελευθέρωση</i>	Ελεύθεροι χώροι και κερδοσκοπία Κώστας Σπανόπουλος, Δημήτρης Κούνδουρος (Πρόεδρος Περιβαλλοντικού και Φιλοσοφικού Συλλόγου Περιστέρου), Λεάνδρος Μπόθαρης <i>Τέχνη, Επιστήμη και Περιβάλλον</i>	Ήταν ο "υπαρκτός σοσιαλισμός" Κρατικός Καπιταλισμός; Χρήστος Κιούπης <i>Αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	Αντόνιο Γκράμσι Κώστας Τορπουζίδης <i>Οι πρωταγωνιστές</i>	
A24	Τι είναι ο Ρατσισμός και πως παλεύεται Θράσος Τζάρας <i>Καταπίεση και απελευθέρωση</i>	Ισπανία 1936 Ελπίδα Καμπάνη <i>Οι επαναστάσεις</i>	Μάνης '68 Κατερίνα Θωίδου <i>Οι επαναστάσεις</i>	Καπιταλισμός και κερδοσκοπία Μωυσής Λίτσας, Κώστας Σαρρής <i>Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη</i>	
A25		Υπάρχει αριστερή στροφή στον κινηματογράφο; Γιάννης Παννουλάς <i>Τέχνη, Επιστήμη, Περιβάλλον, ΜΜΕ</i>	Επιστημονικές επαναστάσεις και κοινωνική πρόοδος - Βίοι παράλληλοι; Γιάννης Κούτρας, Γιώργος Ράγκος <i>Τέχνη, Επιστήμη, Περιβάλλον, ΜΜΕ</i>	Κούβα - η εξαίρεση; Νίκος Λούντος <i>Αντιπαραθέσεις στην Αριστερά</i>	

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

Η Μάχη της Αλγερίας

Η Μάχη του Αλγερίου είναι μια συναρπαστική ταινία για την Αλγερινή επανάσταση στα τέλη της δεκαετίας του '50. Σκηνοθετημένη από τον Τζίλο Ποντεκόρβο, τον παλό σκηνοθέτη που απθανάτισε την διαδήλωση στη Γένοβα τον Ιούλιο του 2001, περιγράφει με εντυπωσιακή αμεσότητα την έκρηξη του απελευθερωτικού κινήματος, την βαρβαρότητα του γαλλικού ιμπεριαλιστικού στρατού κατοχής, την δικαιολογημένη χρήση βίας από τους αγωνιστές της αντίστασης. Η δύναμη της ταινίας είναι τόσο μεγάλη που οι γαλλικές κυβερνήσεις την είχαν απαγορεύσει μέχρι το 1971. Η πρώτη προβολή της στο Παρίσι σηματοδεύτηκε από διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία, ενώ πρόσφατα το αμερικάνικο υπουργείο Εξωτερικών οργάνωσε μια κλειστή προβολή για τα στελέχη του με υπότιτλο «Πώς να κερδίσετε την μάχη κατά της τρομοκρατίας και να χάσετε τον πόλεμο των ιδεών».

Το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα, το FLN, ξεκίνησε το 1954 και δυο χρόνια αργότερα απλώθηκε στην πρωτεύουσα, το Αλγέρι. Η ταινία περιγράφει τη σύγκρουση στις φτωχογειτονιές της Κάσμπια, που ήταν το κάστρο του FLN, με ηγέτη τον 29χρονο Σααντί Γασίφ (που υποδύεται ο ίδιος τον ρόλο). Σε απάντηση στις «τρομοκρατικές» εκτελέσεις της αντίστασης, ο γαλλικός στρατός ξεσπά σε ένα όργιο συλλήψεων, βασανιστηρίων, δολοφονιών και ισοπέδωσης ολόκληρων συνοικιών. Η φρίκη της βαρβαρότητας των γάλλων αλεξιπτωτιστών είναι τόσο μεγάλη που η κοινή γνώμη στην ίδια τη Γαλλία μοιράζεται στα δύο.

Στο ίδιο το Αλγέρι το FLN καλεί σε μια οκταήμερη γενική απεργία. Από στρατιωτική άποψη η απεργία είχε παταγώδη αποτυχία – αποκαλύφθηκαν όλα τα ηγετικά μέλη της οργάνωσης και έπεσαν στα χέρια του στρατού κατοχής. Όμως, φάνηκε ότι η συντριπτική πλειοψηφία του αλγερικού λαού ήταν με την ανεξαρτησία. Στην ίδια τη Γαλλία ξεκίνησε ένα κίνημα για την απόσυρση του στρατού που τελικά το 1962 οδήγησε στην ανεξαρτησία της Αλγερίας.

Πολλοί από τους ρόλους στην ταινία του Ποντεκόρβο παίζονται από τους ίδιους τους αγωνιστές της αντίστασης. Η μουσική επένδυση του Ενιο Μορικό - νε συνδυάζει τον Μπαχ με βερβερίνικους ρυθμούς και τους ήχους της πόλης. Ο πρώτος πρόεδρος της ανεξάρτητης Αλγερίας, ο Μπεν Μπελά, έχει δηλώσει: «Αρχικά θεωρούσα ότι μια τέτοια ταινία θα ήταν σπατάλη, ήμασταν μια φτωχή χώρα. Ο Γασίφ μου είπε ότι ο αγώνας μας δεν ανήκε μόνο στον αλγερικό λαό. Ανήκε σε όλους τους καταπιεσμένους του κόσμου. Δεν μπορούσαμε να τους προδώσουμε. Βρήκαμε τα λεφτά για την ταινία».

Η Κατάληψη

Η ταινία γυρίστηκε από δύο γνωστούς ακτιβιστές του αντικαπιταλιστικού κινήματος, τον δημοσιογράφο Ανί Λέβις (σκηνοθεσία - παραγωγή) και την Ναομί Κλεϊν (σενάριο - παραγωγή) γνωστή από το διεθνές best-seller "No Logo", ένα βιβλίο που καταγράφει την εισβολή των πολυεθνικών σε κάθε βαθμίδα της καθημερινής ζωής.

Μέσα σε συνθήκες οικονομικής κατάρρευσης, 30 απολυμένοι εργάτες του εργοστασίου Forja στην Αργεντινή το καταλαμβάνουν για να το θέσουν ξανά σε λειτουργία, αυτή τη φορά κάτω απ' τον έλεγχο της γενικής τους συνέλευσης. Σ' αυτή τη διαδικασία θα έρθουν σ' επαφή και θα συντονιστούν με μια σειρά από άλλα κατειλημμένα εργοστάσια, όπως το Ζανόν και το Μπρούκμαν. Ωστόσο οι καταλήψεις λειτουργούν μέσα σ' ένα πολιτικό κλίμα αβεβαιότητας: ενόψει των επερχόμενων προεδρικών εκλογών οι παλιοί πολιτικοί, μεταξύ των οποίων ο αρχιτέκτονας και βασικός πολιτικός υπεύθυνος του κραχ Καρλος Μενεμ, απειλούν να ξαναγυρίσουν για να επιβάλλουν τον "Νόμο και την Τάξη", στην πραγματικότητα να διαλύσουν την εργατική αντίσταση. Αν και θα πετύχουν να αναστειλουν δικαστικά την έξωση της κατάληψης, στην πραγματικότητα η ταινία καταγράφει ένα αδιέξοδο: το αδιέξοδο μιας παρατεταμένης δυαδικής εξουσίας, όπου οι καπιταλιστές δεν είναι αρκετά ισχυροί για να καταστείλουν την εργατική αντίσταση αλλά και οι εργάτες (και η υπαρκτή επαναστατική αριστερά της Αργεντινής) δεν έχουν πετύχει να χτίσουν έναν τέτοιο βαθμό συντονισμού και οργάνωσης για να οργανώσουν ολόκληρη την κοινωνία σύμφωνα με τις δικές τους ανάγκες. Η "Κατάληψη" καταγράφοντας διεισδυτικά τις μηχανορραφίες του αστικού κράτους παράλληλα με την αγωνία και τον αγώνα των θυμάτων του νεοφιλελευθερισμού, έχει έναν υπότιτλο που λειτουργεί και σαν προτροπή: "Διώξτε τα αφεντικά!".

Καλά Χριστούγεννα

Το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων του 1914, γερμανοί, γάλλοι και σκωτσέζοι φαντάροι που μέχρι πριν λίγες ώρες αλληλοσκοτώνονταν στα χαρακώματα του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου, συναδελφώνονται σε ένα ερειπωμένο αγρόκτημα. Μια πραγματική ιστορία που ο σκηνοθέτης Κριστιάν Καριόν τη μετέτρεψε σε μια λιτή κινηματογραφική αφήγηση με καθαρά αντιπολεμικό περιεχόμενο.

Η ταινία ξεκινά με τρία διαφορετικά παιδάκια – στη Γερμανία, τη Γαλλία και τη Σκωτία – να απαγγέλλουν πατριωτικά ποιητάκια στο σχολείο. Μεγάλοι πια και μέσα στα χαρακώματα θα προσπαθήσουν να επιβιώσουν σε απάνθρωπες συνθήκες σκοτώνοντας ο ένας τον άλλο. Οι «από πάνω» τους βομβαρδίζουν κηρύγματα πολεμοκαπηλείας και μίσους – όπως ο άγγλος επίσκοπος. Οι ίδιοι οι φαντάροι νοσταλούν

τους δικούς τους ανθρώπους, έχουν επιθυμία να γυρίσουν πίσω, αλλά είναι εγκλωβισμένοι σε ένα πόλεμο και συμμετέχουν στη φρίκη του. Την παραμονή των Χριστουγέννων βρίσκουν την αφορμή και αυθόρμητα ξεσπούν. Ξεκινώντας με γκάντες και χριστουγεννιάτικα τραγούδια, οι μέχρι πρότινος θανάσιμοι εχθροί βγαίνουν από τα χαρακώματα και συμφιλιώνονται, μια ανακωχή έστω για λίγο. Οι «από πάνω» ανατριχιάζουν. Οι «επαναστατικά μολυσμένες» μονάδες διαλύονται και οι φαντάροι στέλνονται σε άλλα μέτωπα.

Το διαφημιστικό σλόγκαν της ταινίας γράφει: «Δεκέμβριος 1914 – Μια αληθινή ιστορία που η Ιστορία Ξέχασε». Η Ιστορία των κυρίαρχων τάξεων, σίγουρα θέλει να ξεχάσει τέτοια συμβάντα. Το αντιπολεμικό κίνημα, όμως, είναι εδώ για να τα φέρνει στην επικαιρότητα με τη βοήθεια σκηνοθετών σαν τον Κριστιάν Καριόν.

Την πρώτη μέρα του αιώνα γεννιούνται δύο παιδιά την

1900

ιδέα, την ταυτόχρονη γέννηση δύο παιδιών με διαφορετική ταξική προέλευση, ο Μπερτολούτσι δημιουργεί ένα πλούσιο έπος που καλύπτει πέντε δεκαετίες ιταλικής ιστορίας, στην πραγματικότητα ένα χρονικό της πάλης των τάξεων και των κοινωνικών συγκρούσεων του πρώτου μισού του 20ου αιώνα. Δεν υπάρχει τίποτα νοσταλγικό στον τρόπο που η ταινία απεικονίζει την ανελέητη καταπίεση των χωρικών απ' τους αφέντες τους, ενώ ο νέος αφέντης – καπιταλιστής Αλφρέντο όταν αποτυγχάνει να αντιμετωπίσει τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων δεν θα διστάσει να ζητήσει απ' τους φασίστες να αναλάβουν δράση.

Γυρισμένη την περίοδο του «ιστορικού συμβιβασμού» (της αποτυχημένης συνεργασίας των κομμουνιστών με τη δεξιά), η ταινία αποτελεί και ένα σχόλιο για την πολιτική του ΚΚΙ. Αν και προκάλεσε σόλο όταν προβλήθηκε στο φεστιβάλ των Κανών, το «1900» κατάφερε να αναγνωριστεί σαν ένα εντυπωσιακό και δημοφιλές έργο τέχνης.

Τα βράδια στο τριήμερο «ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007» μετά το τέλος της τελευταίας ζώνης των συζητήσεων θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε μια σειρά από πολιτικές ταινίες. Στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης είχαμε παρουσιάσει την ταινία του Κ. Χρονόπουλου «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» που είχε γυριστεί μέσα στη χούντα. Στο «Μαρξισμό 2007» θα γίνει συζήτηση για τα 40 χρόνια από τη χούντα και θα προβληθεί και αυτή η ταινία. Οι υπόλοιπες ταινίες συμβάλλουν στην πολιτική συζήτηση που ανοίγει στο τριήμερο. Από την ιστορία του εργατικού κινήματος – όπως το «1900» – στις σημερινές εμπειρίες των εργατών στη Λ. Αμερική η «Κατάληψη».

Από τα χαρακώματα του Α' Παγκόσμιου Πολέμου όπου οι φαντάροι συναδελφώνονται – «Καλά Χριστούγεννα» μέχρι τους αγώνες που έχουν συγκρουστεί με τον ιμπεριαλισμό – η «Μάχη του Αλγερίου» – και την πάλη που δίνουμε σήμερα ενάντια στο διεθνές παρακράτος του Μπους και των συμμάχων του με το «Στον Ιστό της Αράχνης – Guantanamo express» Παρακάτω κάνουμε μια σύνοψη παρουσίαση για τη κάθε μια από αυτές τις ταινίες και ντοκιμαντέρ.

Γκουαντανάμο Express

Το τελευταίο ντοκιμαντέρ του δημοσιογράφου Παύλου Νεράτζη είναι πραγματικά αποκαλυπτικό για το Διεθνές Παρακράτος που έχουν οργανώσει ο Μπους και οι ανά τον κόσμο «πρόθυμοι» και λιγότερο «πρόθυμοι» σύμμαχοι του. Πράγματα που οι περισσότεροι ξέρουμε ή υποψιαζόμαστε ότι γίνονται από τις μυστικές υπηρεσίες των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων – ζούμε στην Ελλάδα της Νέας Δημοκρατίας των απαγωγών πακιστανών και των υποκλοπών – αλλά η βοήθεια της τεκμηρίωσης είναι πάντα σημαντική.

Το Γκουαντανάμο και το Αμπου Γκράμπ είναι η κορυφή του παγόβουνου. Αεροσκάφη – φαντάσματα της CIA, αμερικάνοι και βρετανοί πράκτορες που δρουν ανενόχλητοι παντού και σε συνεργασία με τις ντόπιες αστυνομίες οργανώνουν απαγωγές, φυλακίζουν χωρίς να αποδίδουν κατηγορίες, βασανίζουν σε μυστικές φυλακές. Πρακτικές που παραβιάζουν τα ατομικά δικαιώματα και περιορίζουν τις πολιτικές ελευθερίες γίνονται ο κανόνας στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Πόσοι έχουν συλληφθεί; Πώς γίνονται οι απαγωγές; Πού είναι τα κολαστήρια; Συγκλονιστικές μαρτυρίες ανθρώπων που βασανίστηκαν χωρίς ποτέ να τους αποδοθούν κατηγορίες.

Ένα ντοκιμαντέρ που δείχνει με απράνταχτα στοιχεία γιατί το μέτωπο ενάντια στην καταπίεση των δημοκρατικών δικαιωμάτων είναι τόσο σημαντικό στην πάλη του αντιπολεμικού κινήματος. Για να μην αφήσουμε τους Πολύδωρες να στήσουν σκευωρίες όπως με τον Τζαβέντ Ασλάμ για να κλύψουν τις βρωμοδουλειές που κάνουν σαν κομμάτι του Διεθνούς Παρακράτους.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Μπους - Καραμανλής χέρι - χέρι προς το Βατερλώ

Μπορεί η αύξηση των αμερικανικών στρατευμάτων για τον έλεγχο της Βαγδάτης να κυριαρχεί στην πολεμική επικαιρότητα, παράλληλα όμως βρίσκεται σε εξέλιξη μια κλιμάκωση στο μέτωπο του Αφγανιστάν. Από καιρό μας προετοιμάζαν για την επερχόμενη "εαρινή επίθεση των Ταλιμπάν". Πίσω από αυτόν τον τίτλο κρυβόταν το σχέδιο του ΝΑΤΟ να ξανακαταλάβει περιοχές του Αφγανιστάν που είχαν περάσει στα χέρια της Αντίστασης, των "Ταλιμπάν" όπως ονομάζει όλες τις δυνάμεις που βρίσκονται εκτός του δικού του ελέγχου. Η άνοιξη τελειώνει κι απ' ό,τι φαίνεται η "εαρινή" κλιμάκωση μόλις ξεκινάει. Στην πραγματικότητα η αποτυχία της επίθεσης του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν είναι αντίστοιχη με την αποτυχία της αύξησης των στρατευμάτων στο Ιράκ.

Ως σημείο αφετηρίας για να δει κανείς το εύρος της αποτυχίας μπορεί να πάρει την τελευταία Σύνοδο του ΝΑΤΟ που έγινε στα τέλη Νοέμβρη. Το Αφγανιστάν είχε τεθεί ως νο1 καθήκον του ΝΑΤΟ. Οι εκτιμήσεις των αξιωματικών ήταν πολύ άσχημες για την κατοχή. Οι ΝΑΤΟϊκοί στρατιώτες βρίσκονταν ουσιαστικά κλεισμένοι μέσα στους στρατώνες τους. Η κυβέρνηση-μαριονέτα του Χαμίτ Καρζάι είχε περιορισμένο έλεγχο μόνο στην πρωτεύουσα. Ο νότος του Αφγανιστάν είχε περάσει στα χέρια των Ταλιμπάν. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση η ηγεσία του ΝΑΤΟ άσκησε πιέσεις σε όλες τις χώρες όχι μόνο να αυξήσουν τα στρατεύματά τους αλλά κυρίως να εμπλακούν με περισσότερο ζήλο σε πραγματικές μάχες. Πολλές χώρες πύστηκαν να εγκαταλείψουν τους όρους που βάζουν στους κανόνες εμπλοκής με στόχο να προστατεύουν τους στρατιώτες τους. Με αυτόν τον προσανατολισμό, η Άνοιξη του 2007 θα ήταν η αρχή μιας επίθεσης για ανακατάληψη του Αφγανιστάν.

Το μόνο αποτέλεσμα που έχει φέρει μέχρι στιγμής αυτή η στροφή είναι περισσότερους νεκρούς άμαχους. Το πιο πρόσφατο έγκλημα των Αμερικάνων που πήρε δημοσιότητα συνεχίζει να παράγει μακάβριες ειδήσεις. Πριν από λίγο καιρό, αμερικάνοι στρατιώτες "εξοργισμένοι" για μια βόμβα που έσκασε κοντά σε κονβόι τους, άνοιξαν πυρ εναντίον περαστικών αμάχων, είτε ανθρώπων που οδηγούσαν τα αυτοκίνητά τους ή αγροτών που δούλευαν σε κοντινά χωράφια. Μετά το έγκλημα κυνήγησαν όσους ρεπόρτερ έτυχε να καταγράψουν τη σκηνή και τους πήραν τα πειστήρια. Το έγκλημα όμως αποκαλύφθηκε και οι Αμερικάνοι το παραδέχθηκαν. Τώρα αξιωματικοί του αμερικανικού στρατού επισκέπτονται τις οικογένειες των νεκρών αμάχων για να τους δώσουν 2.000 δολάρια σε αποζημίωση. Τόση είναι η κοστολόγηση της ζωής ενός Αφγανού.

Η κατάσταση χάους περιγράφεται σε ένα πρόσφατο ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας Γκάρντιαν σε σχέση με την καλλιέργεια παπαρούνας για όπιο. Το

2007 αναμένεται η μεγαλύτερη σοδειά στην ιστορία της χώρας! Μέσα στην απόλυτη μιζέρια που έχει πέσει ο πληθυσμός του Αφγανιστάν, η καλλιέργεια αυτή φαίνεται σαν μοναδική λύση, ενώ οι ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις είτε δεν μπορούν να ελέγξουν περιοχές, είτε επιτρέπουν την καλλιέργεια για να βελτιώσουν τους δεσμούς τους με τους ντόπιους ηγέτες των επαρχιών.

Το κόστος το πληρώνουν πρώτοι οι ίδιοι οι Αφγανοί, με ένα εκατομμύριο από τα συνολικά τριάντα εκατομμύρια του πληθυσμού εξαρτημένους από το όπιο. Ανάμεσά τους 100 χιλιάδες γυναίκες και 60 χιλιάδες παιδιά. "Κάποιες γυναίκες σ' αυτήν την παραγκούπολη πήραν υπερβολική δόση ή πέθαναν από επιπλοκές των ναρκωτικών", περιγράφει ο δημοσιογράφος του Γκάρντιαν, "Είναι πάντα οι χήρες που παίρνουν τα περισσότερα ναρκωτικά. Επιβιώνουν μόνο χάρη σε φιλανθρωπίες και δεν αντέχουν την απώλεια των δικών τους. Ο χειμώνας ήταν ο χειρότερος γι' αυτές. Μόνες, θλιμμένες, παλεύοντας να ταΐσουν τα παιδιά τους, μπορεί να στραφούν στο όπιο για να ξεφύγουν από τη μιζέρια τους".

Η περιγραφή δεν εστιάζει μόνο στα ναρκωτικά. Στο σπίτι μιας γυναίκας, της Σίμα που ζει στην παραγκούπολη "μπορείς να ακούσεις νωρίς το πρωί, τα κάρνα που σέρνουν γαϊδούρια, τα οποία κουβαλούν τα λύματα από τους βόθρους. Σε ολόκληρη την πρωτεύουσα Καμπούλ, υπάρχει ακόμη ελάχιστη αποχέτευση, τρεχούμενο νερό και οι περισσότεροι δρόμοι είναι χωματόδρομοι."

Στρατός

Τα τρία δισεκατομμύρια δολάρια που παίρνει η κυβέρνηση Καρζάι ως επίσημη βοήθεια δεν πηγαίνουν ούτε για τις ανάγκες των αρρώστων, των οπιομανών ούτε των φτωχών. Οι δυνάμεις κατοχής επιβάλλουν ότι πρέπει να πηγαίνουν για "ασφάλεια", για το στρατό και την αστυνομία δηλαδή.

Η κυβέρνηση του Καραμανλή κάνει το παν για να φαίνεται έξω από αυτό το βρόμικο σκηνικό. Η ελληνική παρουσία στο Αφγανιστάν σπάνια αποκτάει δημοσιότητα. Παρουσιάζουν τους έλληνες στρατιώτες ως μια απλή "νοσοκομειακή μονάδα" και ένα "λόχο μηχανικού". Δεν πρόκειται όμως για "αστεία" εμπλοκή. Υπάρχουν περίπου 200 έλληνες στρατιώτες, αξιωματικοί και κομάντος οι οποίοι βρίσκονται ενταγμένοι στο συνολικό σχεδιασμό του ΝΑΤΟ. Ο λόχος μηχανικού έχει στη διάθεσή του 74 οχήματα, δύο αεροσκάφη C-130, τα οποία εκτελούν αερομεταφορές στο Καράτσι του Πακιστάν. Μπορεί οι έλληνες στρατιώτες να μην έχουν απομακρυνθεί από την πρωτεύουσα προς το παρόν, αλλά έχουν υποστεί ήδη δύο τραυματισμούς και μια ρουκέτα είχε εκραγεί πολύ κοντά στο στρατόπεδό τους. Η "Ελληνική Δύναμη Αφγανιστάν" κόστισε 24 εκατομμύρια ευρώ το 2006 και οι μετριοπαθείς εκτιμήσεις κάνουν λόγο για άλλα 12

Νεαροί Αφγανοί πετροβολούν Αμερικανικό κομβόι που χτύπησε αμάχους

εκατομμύρια το 2007.

Επειδή ολόκληρη η δύναμη του ΝΑΤΟ προσανατολίζεται σε πιο δυναμικές πολεμικές ενέργειες, η ελληνική δύναμη δεν θα είναι έξω από αυτή την ιστορία. Γι' αυτό εξάλλου πήρε παράταση παραμονής στο Αφγανιστάν παρότι ο αρχικός σχεδιασμός είχε λήξει. Η νοσοκομειακή μονάδα θα παραμείνει τουλάχιστον ως τις 15 Αυγούστου 2007 και ο λόχος μηχανικού ως τις 15 Φλεβάρη 2008. Επίσης στις συμφωνίες που έχει αποδεχθεί η ελληνική κυβέρνηση περιλαμβάνεται αποστολή 13 ταנקς, υλικών αρμάτων, ελαφρού οπλισμού και εκατοντάδων καλάσνικοφ, ενώ η δύναμη θα ενισχυθεί με μια μονάδα ελλήνων αστυνομικών που θα αναλάβουν τμήμα της εκπαίδευσης της αφγανικής αστυνομίας.

Για την κυβέρνηση Καραμανλή η παρουσία της στο Αφγανιστάν είναι κεντρική επιλογή με την οποία εκφράζει έμπρακτα τη σύμπλευσή της με τον Μπους και τη συμμετοχή της στον "πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία". Ο υφυπουργός Άμυνας, Μιχαηλιάκος ήταν το πρώτο στέλεχος της κυβέρνησης που είχε κάνει επίσκεψη στην Καμπούλ. Παρόλη τη μυστικοπάθεια που επικρατεί, δεν αποκλείεται να επισκεφθεί ο ίδιος ο Καραμανλής το Αφγανιστάν στις επόμενες μέρες. Την Παρασκευή 18 Μάη θα βρίσκεται για επίσκεψη στην Αυστραλία μαζί με την Μπακογιάννη και τον Ρουσσόπουλο όπου θα συναντηθούν με τον καλύτερο φίλο του Μπους στην περιοχή, τον πρωθυπουργό Τζον Χάουαρντ. Μετά οι πληροφορίες κάνουν λόγο για επίσκεψη στο Βιετνάμ ενώ το Βήμα είχε κάνει αναφορά και για το Αφγανιστάν. Προφανώς ο Καραμανλής ακόμα ζυγίζει τα υπέρ και τα κατά μιας τέτοιας επίσκεψης. Θέλει να δείξει πόσο "πρόθυμος" παραμένει για πόλεμο, αλλά φοβάται τη δημοσιότητα πάνω στην ελληνική συμμετοχή στην κατοχή του Αφγανιστάν.

Νίκος Λούντος

Και στο Πακιστάν

Η πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει στο Πακιστάν το τελευταίο διάστημα συνδέεται άμεσα με την αποσταθεροποίηση της κατοχής του Αφγανιστάν. Το Πακιστάν είναι η χώρα που έχει πολύ βασικούς δεσμούς με την ανάπτυξη της αλ-Κάιντα και των Ταλιμπάν. Οι πακιστανικές μυστικές υπηρεσίες ήταν που με τη βοήθεια των Αμερικάνων βοήθησαν να αναπτυχθούν αυτές οι οργανώσεις την περίοδο της ρώσικης κατοχής στο Αφγανιστάν. Η κυβέρνηση του Μουσάραφ είχε πολύ καλές σχέσεις με το καθεστώς των Ταλιμπάν ως το 2001. Όταν ξεκίνησε ο βομβαρδισμός το 2001, όπως αποκάλυψε ο ίδιος ο Μουσάραφ δέχτηκε τηλεφωνικές απειλές από εκπρόσωπο του Μπους ότι αν δεν μπει με όλες του τις δυνάμεις στον πόλεμο, το Πακιστάν θα "βομβαρδιστεί και θα επιστρέψει στη λίθινη εποχή".

Ο Μουσάραφ φυσικά διάλεξε τον μεγάλο φίλο του, Μπους απέναντι στους ντόπιους φίλους του, Ταλιμπάν. Όμως η εμπλοκή του Πακιστάν στον πόλεμο επιτάχυνε την απώλεια ελέγχου της χούντας του Μουσάραφ. Ο πακιστανικός στρατός έδινε κάλυψη την ώρα που οι αμερικάνοι βομβάρδιζαν περιοχές στα σύνορα, ενώ έφτασαν φορές που οι Αμερικάνοι βομβάρδισαν και χωριά του Πακιστάν. Ετσι όλο και περισσότερες περιοχές του Δυτικού Πακιστάν άρχισαν να πιέζουν τα ισλαμιστικά κόμματα της περιοχής που ως τότε είχαν σχέση αλληλοϋποστήριξης με τον Μουσάραφ, να αποκηρύξουν την εμπλοκή του στρατού. Ο Μουσάραφ προσπαθούσε ταυτόχρονα να έχει καλές σχέσεις με ηγέτες των Ταλιμπάν που του πρόσφεραν κάποια σταθερότητα στα σύνορα αλλά και με τους Αμερικάνους που του ζητούσαν αποτελέσματα. Ο πακιστανικός στρατός μέσα σ' αυτή την κατάσταση είχε όλο και περισσότερες απώλειες, αρκετές εκατοντάδες νεκρούς σε μάχες μέσα στο 2007.

Ετσι και πολιτικά και στρατιωτικά η χούντα του Μουσάραφ έχανε κάθε στήριγμα, χάνοντας ταυτόχρονα και την απόλυτη εμπιστοσύνη των Αμερικάνων. Η πτώση του καθεστώτος Μουσάραφ θα είναι τεράστιας κλίμακας απώλεια για τη σταθερότητα των αμερικανικών σχεδίων στην περιοχή. Όπως λέει ο δημοσιογράφος Ρόμπερτ Φισκ σε μια πρόσφατη συνέντευξή του: "Υπάρχει μια χώρα στην περιοχή που έχει πολλούς υποστηρικτές των Ταλιμπάν, πολλούς υποστηρικτές της αλ-Καίντα, η πρωτεύουσα της οποίας βρίσκεται σε διαρκές χάος και κρίση, και η οποία έχει στην κατοχή της πυρηνική βόμβα. Ονομάζεται Πακιστάν. Αλλά ο στρατηγός Μουσάραφ είναι φίλος της Δύσης. Τι θα γίνει αν πέσει ο Μουσάραφ; Το Πακιστάν είναι μία από τις πιο εύθραυστες και επικίνδυνες περιοχές".

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι' αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιουρκική πολεμοκαπηλία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντιληψή υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα.....
Διεύθυνση.....
Πόλη.....
Τηλέφωνο.....
Σωματείο - Σύλλογος.....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5

καφέ «Γωνιά των Αγγέλων» 8μμ

Τα αποτελέσματα των εκλογών

στην Γαλλία

Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 Κέντρο Νέων 8μμ

Τα αποτελέσματα των εκλογών

στην Γαλλία και η Αριστερά

Ομιλητής: Νίκος Βούλτος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ

Το Ισλάμ και η Αριστερά

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 ΑΣΟΕΕ 7μμ

Ο Μάης του '68

Ομιλητής: Γρηγόρης Λιακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Γαρδένια 8μμ

Η κρίση της Τουρκίας

και η στάση της Αριστεράς

Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 Everest 8μμ

Η κρίση της Τουρκίας

και η στάση της Αριστεράς

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ info 8μμ

Η ιστορική αλήθεια και τα σχολικά βιβλία

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ πνυνο 8μμ

Η Παρισινή Κομμούνα

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ dream 8μμ

Τρότσκι

Ομιλητής: Στρατής Κωνσταντάρας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/5 καφέ Άλσος 7μμ

Κόμμα, Τάξη, Κίνημα

Ομιλήτρια: Ανθή Αθανασούλα

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 24/5 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ

Η κρίση στην Τουρκία

και η στάση της Αριστεράς

Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/5 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ

Η κρίση στην Τουρκία

και η στάση της Αριστεράς

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Ν.ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 24/5 καφέ Γιώργος 8μμ

Τρότσκι

Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΙΛΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/5

καφέ «Ξαν το παλιό καιρό» 7μμ

Κόμμα, Τάξη, Κίνημα

Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/5 καφέ Μινώταυρος 7μμ

Παλεύουμε για τον

Σοσιαλισμό από τα κάτω

Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Τριαντοπούλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/5

Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ

40 χρόνια από τον πόλεμο

των Έξι Ημερών το 1967

Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαλαμπαλάκη

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/5 Κέντρο Νέων 6.30μμ

Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 2/6 καφέ Sante 7μμ

Η κρίση της Τουρκίας

και η απάντηση της Αριστεράς

Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 2/6

Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ

Μαρξ vs Μπακούιν

Ομιλήτρια: Μαρίνα Παναγιωτοπούλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3/6

Σύνδεσμος Α.Βελουχιώτη 7μμ

Τα αποτελέσματα των εκλογών

στην Γαλλία. Τι Αριστερά χρειάζομαστε;

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3/6

Γραφεία Δημοτικής Κίνησης 8μμ

Η απελευθέρωση των Ομοφυλόφιλων

Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/6 8μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

Ν.ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/6 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ

Απο την ΟΣΕ στο ΣΕΚ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/6

Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ

Το επαναστατικό κόμμα

Ομιλητής: Θράσος Τζιζάρας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ

Για τι παλεύει το ΣΕΚ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/6

Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ

Η αλλοτρίωση της εργασίας

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/6 8μμ

40 χρόνια από τον πόλεμο

των Έξι Ημερών το 1967

ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ..

ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ 29/5 Αίθουσα 5 (3ος όροφος) 6μμ

Η Ισπανία του 1936: Μαρξ και Αναρχία

Ομιλητής: Γιάννης Μητζιάς

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΡΙΤΗ 29/5 Κεντρική Βιβλιοθήκη 2μμ

Βενεζουέλα: η αντικαπιταλιστική

ανταρσία στην «αυλή» των ΗΠΑ

Ομιλήτρια: Άλκηστη Πολυχρόνη

Προβολή:

«The revolution will not be televised»

ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/6 Αίθουσα 1ου Έτους 2μμ

40 χρόνια από τον πόλεμο

των Έξι Ημερών το 1967

Ομιλήτρια: Θένη Ασλανίδη

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές

www.genoa.gr

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 Αίθουσα Α.202 6μμ

Τα αποτελέσματα των φοιτητικών

εκλογών και η συνέχεια

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (Βούτες)

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/5 «Ψυχιατρείο» 6μμ

Τα αποτελέσματα των φοιτητικών

εκλογών και η συνέχεια

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

ΦΕΙΔΙΟΥ 14-16 (Τιτάνια - Ρεξ) τηλ. 2105247584 marxistiko@yahoo.gr

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΟ 6932840030, Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη (Εξάρχεια) 69480819082, Καλλιδρομίου (Εξάρχεια) 6976707074, Βικτώρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178, Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιοπούλη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945559970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861**, Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790**, Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790**, Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154
ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790, Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108**, Αγ. Ανάργυροι-Καματερό-Μενιδι 6972032108, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **ΠΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645**, Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλιπολι 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179**, ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, ΙΑΤΡΙΚΗ 6972375386, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6946008569
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802**, Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403**, Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449**, Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478**, Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **ΠΑΤΡΑ**, Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314**, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811, ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 17/5

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
 ΕΞΑΡΧΕΙΑ Σκλαβενίτης 6.30μμ
 Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ
 ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
 ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαμιαντά 6.30μμ
 Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΠΛ.ΗΣΑΠ 6.30μμ
 ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δελφολάνη 7μμ
 Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7μμ
 ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 7μμ
 ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 7μμ
 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λόφος Αξιοματικών 6.30μμ
 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6.30μμ
 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζό

Η ΕΕ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Σαρκοζί, Μπόλκενσταϊν, Μητσοτάκης προτιμούν τους Στρατηγούς

Η μαζική συγκέντρωση των “Κεμαλιστών” στην Σμύρνη την περασμένη Κυριακή έδωσε την ευκαιρία στα δελτία ειδήσεων και τις εφημερίδες να μιλήσουν, για μια ακόμα φορά, για την “βαθεία πολιτική κρίση στην οποία βυθίζεται η Τουρκία”. Από την μια είναι η “μπότα” των στρατηγών, που απειλούν με πραξικόπημα. Από την άλλη ο “φερετζές”, ο Ερντογκάν, ο Γκιούλ και οι ισλαμιστές που θέλουν να βάλουν την μαντίλα στο προεδρικό μέγαρο.

Πως φτάσαμε εδώ; Η πιο διαδεδομένη ερμηνεία συνδέει την σημερινή κρίση της Τουρκίας άμεσα με την “Ευρωπαϊκή Προοπτική”, το πάγωμα των ενταξιακών διαπραγματεύσεων τον περασμένο Δεκέμβριο και την νίκη του Σαρκοζί στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές στην Γαλλία. Τα όποια -πραγματικά ή πλασματικά- βήματα προς τον εκδημοκρατισμό και τον κοινωνικό εκσυγχρονισμό έκανε τους περασμένους μήνες η Τουρκία, λένε, τα έκανε, αποκλειστικά και μόνο, κάτω από την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τώρα που η προοπτική της ένταξης απομακρύνεται η Τουρκία επιστρέφει στον παλιό, καλό της εαυτό -την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους διωγμούς των μειονοτήτων, τον σοβινισμό, τα τανκς και τον φερετζέ.

Στην πραγματικότητα, όμως, όλες αυτές οι θεωρίες έχουν ελάχιστη σχέση με την αλήθεια.

Ο φερετζές και η μπότα

Πρώτα απ’ όλα, στην ίδια την Τουρκία. Το ΑΚΡ, το κόμμα του Ερντογκάν και του Γκιούλ έχει, πράγματι, ισλαμικό υπόβαθρο. Οι αντίπαλοί του, που ουρλιάζουν τώρα στους δρόμους για τον κίνδυνο της “σαρία” και απειλούν να κατεβάσουν τα τανκς για να υπερασπιστούν “τον κοσμικό χαρακτήρα του κράτους” δεν μπορούν να κατονομάσουν ούτε έναν νόμο, ούτε ένα διάταγμα, ούτε μια απόφαση που να μπορούν να ερμηνεύσουν σαν “φιλοϊσλαμικά”. Η κυβέρνηση του Ερντογκάν δεν ευνόησε τους ισλαμιστές. Τις μεγάλες επιχειρήσεις ευνόησε. Δεν κυβέρνησε με βάση την σαρία. Με βάση τις εντολές του ΔΝΤ κυβέρνησε. Λένε ψέματα όσοι υποστηρίζουν ότι η Τουρκία απειλείται από τον φερετζέ.

Οι στρατηγοί, από την άλλη μεριά, ονειρεύονται σίγουρα ένα πραξικόπημα. Το πρόβλημα -και το δικό τους και του Μπαϊκάλ και των άλλων συμμάχων τους- δεν είναι η μαντίλα της κυρίας Γκιούλ αλλά οι φιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις του Ερντογκάν και κύρια οι “υποχωρήσεις” του στο Κυπριακό και το Κουρδικό.

Παρά τις μαζικές συγκεντρώσεις των “κεμαλιστών” η δύναμή τους είναι πολύ μικρότερη από ότι δείχνουν. Η διαδήλωση στην Σμύρνη πυροδοτήθηκε από τις συνταγματικές αλλαγές που προώθησε ο Ερντογκάν μετά την αποτυχία εκλογής νέου προέδρου από την Βουλή. Με βάση τις αλλαγές αυτές ο πρόεδρος θα εκλέγεται από εδώ και πέρα άμεσα από τον λαό. Οι “κεμαλιστές” διαμαρτύρονται για έναν και μόνο λόγο: γιατί ξέρουν ότι ο Ερντογκάν έχει την πλειοψηφία με το μέρος του. Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει τι θα γίνει αν τολμήσουν να κατεβάσουν τα τανκς στους δρόμους. Ο κίνδυνος της “μπότας” είναι πολύ μικρότερος από ότι υποστηρίζουν οι σχολιαστές εδώ στην Ελλάδα.

Αντιποθεμικό Συλλαλητήριο στην Τουρκία

Το μεγαλύτερο όμως ψέμα είναι ο ισχυρισμός ότι η δύναμη που σπρώχνει την Τουρκία στον εκδημοκρατισμό και τον εκσυγχρονισμό είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ενδιαφέρον των ηγετών της Ευρώπης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις πολιτικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες και την δημοκρατία είναι, δίχως αμφιβολία, πραγματικό: αυτό για το οποίο πασχίζουν, όμως, δεν είναι πως θα τα εξασφαλίσουν αλλά πως θα τα στερήσουν -και από τους δικούς τους λαούς και από τους άλλους.

Τον περασμένο Νοέμβριο, λίγες μέρες πριν παγώσουν, με πρόσχημα τα λιμάνια της Κύπρου, οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Τουρκία ο Φριτς Μπόλκενσταϊν, ο γνωστός από την διαβόητη οδηγία πρώην Επίτροπος, δημοσίευσε ένα άρθρο με τον χαρακτηριστικό τίτλο “Η είσοδος της Τουρκίας θα διέλυε θανάσιμα την ΕΕ”.

Στο άρθρο ο Μπόλκενσταϊν δεν διστάζει να καυτηριάσει την τουρκική αστυνομία γιατί στις 8 Μάρτη του 2005 διέλυσε βίαια μια διαδήλωση γυναικών στην Κωνσταντινούπολη. Η καταστολή ήταν πραγματικά φρικιαστική. Αλλά ο Μπόλκενσταϊν είναι ο τελευταίος που δικαιούται να διαμαρτύρεται: η αστυνομία στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι τουλάχιστον εξίσου αδιάστακτη απέναντι στις διαδηλώσεις. Στην Γερμανία, το Βέλγιο, την Αγγλία (και μελλοντικά και εδώ αν περάσουν τα σχέδια του Πολύδωρα) η αστυνομία χρησιμοποιεί λαστιχένιες σφαίρες και χρωμοσφαιρίδια -που μπορούν να προκαλέσουν μεγάλα εγκαύματα, τύφλωση, ακρωτηριασμό ή ακόμα και θάνατο- συστηματικά ενάντια στους διαδηλωτές. Σε πολλές χώρες χρησιμοποιούν ακόμα και σκύλους για τον “έλεγχο του πλήθους”. Αν η διαδήλωση είχε γίνει σε κάποια χώρα της Ευρώπης ο Μπόλκενσταϊν μάλλον, για την χλιαρή στάση της αστυνομίας θα διαμαρτυρόταν...

Ο Μπόλκενσταϊν δεν είναι μόνος. “Ποιά είναι η βασική ταυτότητα της Τουρκίας;” γράφει. “Έχει μια θαυμάσια ιστορία. Αλλά δεν είναι ευρωπαϊκή ιστορία. Η Ευρώπη σημαδεύτηκε από τις κοσμοί-

στορικές εξελίξεις του παρελθόντος της: τον Χριστιανισμό, την Αναγέννηση, τον Διαφωτισμό, την δημοκρατία, την εκβιομηχάνιση. Η Τουρκία δεν χωράει σε αυτό το καλούπι...” Τις ίδιες ρατσιστικές δικαιολογίες θα μπορούσε να ακούσει κανείς και από τον Σαρκοζί και από όλους τους υπόλοιπους “αστέρες” της ΕΕ που αντιτίθενται στην ένταξη της Τουρκίας.

Όσο για την προσήλωση στην δημοκρατία, το κείμενο του Μπόλκενσταϊν είναι μνημείο: “Πολλοί υποστηρίζουν ότι μόνο η ένταξη θα σταματήσει το κύμα του Ισλαμισμού (στην Τουρκία). Η ΕΕ, όμως, θέλει να μειώσει την δύναμη και την επιρροή του τουρκικού στρατού, που είναι το βασικό ανάχωμα ενάντια στο ριζοσπαστικό Ισλάμ. Ξέρει η Ευρώπη τι κάνει;”. Σωστά. Αν ο στρατός είναι πιο αποτελεσματικός από την δημοκρατία για τα σχέδιά μας, τότε στηρίζουμε απλά τον στρατό.

Η διεύρυνση

Στην πραγματικότητα οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι διαιρεμένοι απέναντι στην προοπτική ένταξης της Τουρκίας. Οι διαφωνίες τους, όμως, δεν έχουν καμιά σχέση με τις “ευρωπαϊκές αξίες” που προβάλλουν: έχουν να κάνουν μόνο με τους φόβους και τα συμφέροντά τους.

Η κυβέρνηση του Ερντογκάν αποδείχτηκε εξαιρετικά αποτελεσματική για τους βιομήχανους και τους τραπεζίτες στην Τουρκία. Σύμφωνα με τον ανταποκριτή της εφημερίδας Financial Times “η οικονομία έχει μεγαλώσει με γρήγορους ρυθμούς τα τελευταία πέντε χρόνια, καταγράφοντας την μεγαλύτερη αύξηση παραγωγής ανάμεσα στα κράτη του ΟΑΣΑ την ίδια περίοδο... Η παραγωγικότητα της εργασίας έχει αυξηθεί κατά 42.5% μέσα σε αυτή την περίοδο, τινάζοντας στα ύψη την κερδοφορία των επιχειρήσεων...”

Η ραγδαία αυτή αύξηση έχει προκαλέσει ένα κύμα ξένων επενδύσεων στην Τουρκία. “Μέσα στα τελευταία δύο χρόνια η χώρα έχει προσελκύσει περισσότερες ξένες άμεσες επενδύσεις από ότι στα 20 προηγούμενα, αθροισμένα μαζί”. Ανά-

μεσα σε αυτούς που έσπευσαν στην Τουρκία ήταν και οι Έλληνες καπιταλιστές. Το 2005 η Εθνική Τράπεζα εξαγόρασε την τουρκική Finansbank. Την ίδια χρονιά η Citigroup, ο αμερικανικός τραπεζικός κολοσσός, αγόρασε το 20% της Akbank, της μεγαλύτερης τράπεζας της Τουρκίας.

Αυτή η ραγδαία ανάπτυξη -σε μια χώρα με 90 εκατομμύρια κατοίκους- κάνει τα μάτια των καπιταλιστών κυριολεκτικά να γυαλίζουν. Και ο καλύτερος τρόπος για να συμμετέχουν στο “πανηγύρι” είναι μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακόμα και ο Σαρκοζί, που ξιφουλκώσε σε κάθε, σχεδόν, προεκλογική συγκέντρωση ενάντια στην ένταξη της Τουρκίας, τάσσεται υπέρ μιας “ειδικής σχέσης” -μιας σχέσης που θα δίνει στους καπιταλιστές της Ευρώπης απεριόριστη πρόσβαση στις αγορές της Τουρκίας χωρίς να τους φορτώνει και με τα προβλήματά της.

Πίσω από τα ψέματα για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα υπάρχουν πολλά και διαφορετικά πράγματα που κάνουν διστακτικούς τους ηγέτες της Ευρώπης. Κάποιοι φοβούνται ότι η ΕΕ θα παραλύσει αν προστεθούν και άλλα μέλη, με ίσες ψήφους στα κοινοτικά όργανα, δικαίωμα βέτο στις αποφάσεις. Η προϋπόθεση για περαιτέρω διεύρυνση της ΕΕ, λένε, είναι ένα νέο Ευρωσύνταγμα που θα ρυθμίζει τις μεταξύ τους σχέσεις. Στην Γαλλία και την Γερμανία υπάρχουν, σίγουρα, πολλοί που φοβούνται ότι η προσθήκη μιας ακόμα μεγάλης χώρας θα μειώσει τον κεντρικό τους ρόλο.

Ο κυριότερος φόβος τους, όμως, συνδέεται με την γεωγραφική θέση της Τουρκίας: με την ένταξη της η ΕΕ θα συνορεύει νότια με το Ιράκ, το Ιράν και την Συρία. Αν ο Μπους χάσει τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας (ελάχιστοι έχουν πια απομείνει που να πιστεύουν ότι δεν θα τον χάσει) οι περιοχές αυτές θα είναι, για τις Μεγάλες Δυνάμεις, κυριολεκτικά ανεξέλεγκτες. Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει ποιός θα είναι ο αντίκτυπος μιας τέτοιας ήττας στην ίδια την Τουρκία -μια χώρα μουσουλμανική με μεγάλη, μαζική απέχθεια για τις ΗΠΑ (μόνο το 20% των Τούρκων έχει θετική γνώμη για τις ΗΠΑ), μια μεγάλη Κουρδική μειονότητα και ένα δυνατό αντιπολεμικό κίνημα. Ποιός θα μπορέσει ελέγξει την κατάσταση; Ο Ερντογκάν με το ισλαμικό του παρελθόν; Ή μήπως ο στρατός; Οι γνώμες διίστανται.

Ο Σαρκοζί τάσσεται ανοιχτά υπέρ του στρατού. Ο Μπλερ υποστηρίζει την ένταξη της Τουρκίας γιατί δεν θέλει να εγκαταλείψει ακόμα τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Η κυβέρνηση του Καραμανλή επιμένει να επαναλαμβάνει ότι «η πάγια θέση της Ελλάδας είναι υπέρ της ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας». Τον Δεκέμβριο, όμως, η ελληνική διπλωματία πρωτοστάτησε για να παγώσουν οι διαδικασίες. Και την περασμένη Κυριακή ο Μητσοτάκης στην συνέντευξή του στην Καθημερινή ευχήθηκε να είναι και επόμενος πρόεδρος της Τουρκίας «Κεμαλικός» -στρατιωτικός, με άλλα λόγια.

Κάποιοι ποντάρουν στον Ερντογκάν. Στην δημοκρατία, τις ελευθερίες, την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα -όλα αυτά τα οποία προβάλλουν σαν τις “μεγάλες αξίες” της ΕΕ- όμως, δεν ποντάρει κανείς.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΞΟΝΑΣ ΣΑΡΚΟΖΙ - ΜΕΡΚΕΛ - ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΜΠΡΑΟΥΝ

Ενισχύεται η δεξιά στην Ευρώπη;

Το κλίμα που επικρατεί στις άρχουσες τάξεις της Ευρώπης έκανε μερικά βήματα βελτίωσης. Ελπίζουν ότι η νίκη του Νικολά Σαρκοζί στις γαλλικές προεδρικές εκλογές σηματοδοτεί μια συνολικότερη στροφή προς τα δεξιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σύντομα, ο κυρίαρχος πολιτικός άξονας της ΕΕ θα φέρει τη μια δίπλα στην άλλη τη Γερμανία με την Ανγκελα Μέρκελ, την Γαλλία με τον Σαρκοζί και την Βρετανία με τον Γκόρντον Μπράουν –όλοι τους στενά δεμένοι με τις ΗΠΑ και ένθερμοι υποστηρικτές των νεοφιλελεύθερων οικονομικών πολιτικών.

Γράφει ο Αλέξ Καλλήνικος

Η Μέρκελ και ο Σαρκοζί σχεδιάζουν την αναβίωση του Ευρωσυντάγματος το οποίο απορρίφθηκε στα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία πριν δυο χρόνια. Ελπίζουν ότι θα περάσουν μια πιο «νερωμένη» εκδοχή του χωρίς να χρειαστεί να το θέσουν πουθενά υπό την έγκριση της λαϊκής ψήφου.

Στο μυαλό των αρχουσών τάξεων φαίνεται να έχει εξαφανιστεί το εφιαλτικό σενάριο που είχαν ζωντανέψει τα δημοψηφίσματα –μια Ευρώπη διαιρεμένη ανάμεσα στις ελίτ που προσπαθούν να εφαρμόσουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές και πληθυσμούς που εξεγείρονται εναντίον τους.

Ομως, τέτοιες προσδοκίες είναι υπερβολικές. Είναι αλήθεια ότι η δεξιά της ελεύθερης αγοράς βρίσκεται καλά εδραιωμένη στο επίπεδο της «επίσημης» πολιτικής. Ομως, στην ηπειρωτική Ευρώπη η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της κοινωνίας που ξεκίνησε από την Μάργκαρετ Θάτσερ και συνεχίστηκε από τον Τόνι Μπλερ στην Βρετανία δεν έχει ακόμα περάσει.

Το 2005 οι ομοσπονδιακές εκλογές στην Γερμανία έφεραν στην επιφάνεια την έλλειψη λαϊκής υποστήριξης και για τα δυο μεγάλα κόμματα, τους Σοσιαλδημοκράτες και τους Χριστιανοδημοκράτες, τα οποία είναι εξίσου ταυτισμένα με τον νεοφιλελευθερισμό. Υποχρεώθηκαν να σχηματίσουν μια κυβέρνηση συνεργασίας η οποία βρίσκεται με γάλη δυσκολία ακόμα και να συννενοηθεί στο εσωτερικό της, πολύ περισσότερο να εφαρμόσει σημαντικές νεοφιλελεύθερες «μεταρρυθμίσεις».

Στην Ιταλία η άρχουσα τάξη έλπιζε ότι η κεντροαριστερή κυβέρνηση του Ρομάνο Πρόντι, η οποία εκλέχτηκε πριν ένα χρόνο περίπου, θα μπορούσε να προωθήσει πιο αποτελεσματικά την οικονομική αναδιάρθρωση από την άρρυθμη κυβέρνηση του Μπερλουσκόνι. Ομως, η κυβέρνηση Πρόντι ταλαιπωρείται από την οριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία της και τις εσωτερικές διαρρέσεις της.

Η τροπή που θα πάρουν οι εξελίξεις

Απεργιακή φρουρά φοιτητών και εργατών σε σιδηροδρομικό σταθμό στη Παρίσι πριν ένα χρόνο

στην Γαλλία θα έχουν αποφασιστικές συνέπειες για το αν θα ξεπεραστεί αυτό το αδιέξοδο σε πανευρωπαϊκή κλίμακα. Οι απεργίες στο δημόσιο τομέα το 1995-1996 στην Γαλλία, ήταν η πρώτη μιας σειράς κοινωνικών εκρήξεων που προκάλεσαν οι απόπειρες να εφαρμοστούν νεοφιλελεύθερα μέτρα –με ξεχωριστές στιγμές τις απεργίες των εκπαιδευτικών ενάντια στην επίθεση στις συντάξεις τον Μάη-Ιούνιο του 2003 και τη φοιτητική εξέγερση τον Μάρτη-Απρίλη 2006 ενάντια στο Νόμο για τη Σύμβαση Πρώτης Απασχόλησης που πετσόκοβε τα δικαιώματα των νέων εργαζόμενων.

Αντίσταση

Αν ο Σαρκοζί κατορθώσει να καταβάλει αυτή την αντίσταση και να εφαρμόσει το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων της ελεύθερης αγοράς, αυτή η νίκη θα έχει αντηχήσεις πολύ μακρύτερα από τα σύνορα της Γαλλίας. Αλλά ο Σαρκοζί δεν ξεκινάει έχοντας εξασφαλίσει μια ισχυρή λαϊκή βάση.

Στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών δυο βδομάδες πριν νίκησε με το 53.06% των ψήφων την υποψήφια του Σοσιαλιστικού Κόμματος την Σεγκολέν Ρουαγιάλ η οποία πήρε το 46.94%. Η γενική εικόνα είναι η ίδια με όλων των εκλογών από το 1974 –μια χώρα οριακά διαιρεμένη ανάμεσα στη δεξιά και την αριστερά όπου μια σχετικά μικρή μετατόπιση της κοινής γνώμης μπορεί να ανατρέψει τις ισορροπίες και να δώσει τη νίκη στη μια ή στην άλλη πλευρά.

Αυτή τη φορά η υποτονικότητα της προεκλογικής εκστρατείας της Ρουαγιάλ και το χάος που επικράτησε στην ισχυρή ριζοσπαστική αριστερά της Γαλλίας ήταν αρκετά για να δώσει τη νίκη στον Σαρκοζί, που έκανε μια καλοζυγισμένη και αποτελεσματική προεκλογική εκστρατεία. Το γεγονός ότι ο

κεντροδεξιός υποψήφιος Φρανσουά Μπαίρου, που κατάφερε να παρουσιαστεί ως το «αουτσάιντερ» του υπάρχοντος πολιτικού συστήματος, πήρε 18% των ψήφων στο πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, είναι η απόδειξη της δυσαρέσκειας πολλών ψηφοφόρων και με τους δυο βασικούς υποψήφιους.

Ομως, όπως επεσήμανε η δεξιά εφημερίδα Le Figaro:

«Παρά τις προσπάθειές του να κερδίσει τη λαϊκή ψήφο, την οποία κολάκευε ιδιαίτερα στην διάρκεια της προεκλογικής κούρσας, ο Σαρκοζί δεν κατάφερε να κερδίσει νέο έδαφος πέρα από την κλασική ταξική επιρροή του. Το κοινωνιολογικό προφίλ της ψήφου του ήταν ακόμα πιο περιορισμένο από αυτό του Ζακ Σιράκ το 1995 (όταν εκλέχτηκε πρώτη φορά πρόεδρος).

Αποσπώντας μόλις το 40% στις ηλικίες ανάμεσα σε 18 και 24, ο Σαρκοζί πήρε 15 μονάδες λιγότερες από ότι ο Σιράκ σε αυτή την ηλικιακή ομάδα...Αντίθετα...ενίσχυσε το προβάδισμά του στους γηραιότερους ψηφοφόρους που έφτασε το 64% στους ψηφοφόρους πάνω από 65 χρονών. Σημειωτέον ότι οι ψηφοφόροι πάνω από 50 ετών αποτέλεσαν το 52% των ψηφοφόρων του σε σύγκριση με το 37% της Ρουαγιάλ...

Ο Σαρκοζί επίσης έχασε έδαφος, σε σύγκριση με τον Σιράκ ανάμεσα στους υπάλληλους και στους χειρωνακτες εργατές –η αριστερά κέρδισε το 57% και το 59% των ψήφων τους αντίστοιχα. Η Ρουαγιάλ κατόρθωσε να διατηρήσει την υποστήριξη των λαϊκών στρωμάτων τα οποία είχαν ψηφίσει μαζί με την δεξιά στις περιφερειακές και ευρωπαϊκές εκλογές του 2004.»

Γι' αυτό το λόγο, η ιδέα, που είναι της μόδας ανάμεσα σε κάποιους κύκλους της αριστεράς, ότι ο Σαρκοζί, όπως η Θάτσερ πριν, έχει πετύχει να

κερδίσει την υποστήριξη της εργατικής τάξης σε ένα πρόγραμμα «αυταρχικού λαϊκισμού» δεν επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα. Παρά την αντιμεταναστευτική ρητορεία του, μόνο το 28% του γαλλικού λαού συμφωνεί ότι «υπάρχουν πάρα πολλοί μετανάστες στην Γαλλία» σε σύγκριση με ένα 50% το 1993 και ένα 31% το 1997.

Θητεία

Ο Σαρκοζί θα ξεκινήσει την προεδρική θητεία του σε μια κοινωνία όπου η αριστερά διαθέτει πολύ βαθιές ρίζες και όπου η εχθρότητα στον νεοφιλελευθερισμό είναι μαζικό φαινόμενο. Η αλήθεια είναι ότι προσπάθησε να προσαρμόσει τη προεκλογική του εκστρατεία ανάλογα, με επιθέσεις στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα γιατί κρατάει υψηλά τα επιτόκια και με καλέσματα για «προστασία» και «προτίμηση της κοινότητας» δηλαδή υπέρ των ευρωπαϊκών προϊόντων. Ο Σαρκοζί, όταν ήταν υπουργός Οικονομικών του Σιράκ είχε οργανώσει μια «επιχείρηση διάσωσης» -ύψους 3.2 δισεκατομμυρίων της χρεοκοπημένης γαλλικής επιχείρησης Αλτοτομ.

Πράγματι, ο αρθρογράφος της εφημερίδας Financial Times ο Μάρτιν Γουλφ προβλέπει ότι «ο Σαρκοζί προμηνύει διαμάχη στην Ευρώπη.» Φοβάται ότι ο Σαρκοζί είναι περισσότερο «ένας λαϊκιστής παρεμβατιστής» παρά ένας «οικονομικός φιλελεύθερος». Υπό την ηγεσία του η Γαλλία το πιο πιθανό είναι να «βρεθεί διαιρεμένη εσωτερικά και αδιάλλακτη στην εξωτερική πολιτική της», μπλοκάροντας την παραπέρα ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Ο Γουλφ δεν είναι ο μοναδικός αντιπρόσωπος των αρχουσών τάξεων της Ευρώπης που ανησυχεί ότι ο Σαρκοζί μπορεί να αποτελέσει μειονέκτημα. Λίγες μέρες μετά την εκλογή του οι Financial Times ανέφεραν «οι ευρωπαίοι

υπουργοί οικονομικών...σε μια αποφασιστική παρέμβαση υπέρ της ανεξαρτησίας της κεντρικής τράπεζας, έκαναν μια συντονισμένη προειδοποίηση στο Νικολά Σαρκοζί να σταματήσει να κατηγορεί την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τα οικονομικά προβλήματα.»

Τα όρια της νίκης του Σαρκοζί και η αμφισβημία της πολιτικής του δεν σημαίνουν ότι πρέπει να υποτιμάμε την σημασία της εκλογής του. Μετά τη διάλυση και της 12ετίας του Σιράκ, ο Σαρκοζί κατάφερε να συσπειρώσει τη γαλλική δεξιά υπό μια ισχυρή, αποφασισμένη ηγεσία.

Υιοθετώντας, ιδιαίτερα, ένα τμήμα της ρατσιστικής και αυταρχικής δημαγωγίας του φασίστα Λεπέν, μπόρεσε να ανασχέσει την αμφισβήτηση της επίσημης δεξιάς από το Εθνικό Μέτωπο. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της προεδρίας του Φρανσουά Μιτεράν (1981-95) έχει χρησιμοποιήσει κυνικά τον Λεπέν για να διαιρέσει και να αδυνατίσει τη δεξιά.

Ομως, η δεξιά φρασεολογία του Σαρκοζί δεν είναι απλά λόγια του αέρα. Μπορούμε να περιμένουμε πιο έντονη έμφαση στα ζητήματα «νόμου και τάξης» και περισσότερη προθυμία να επιστρατεύσει την κρατική καταστολή ενάντια στα κοινωνικά κινήματα.

Εδώ ταιριάζει η σύγκριση του Σαρκοζί με την Θάτσερ. Εδωσε στους Συντηρητικούς μια ισχυρή ηγεσία, με αυτοπεποίθηση και χρησιμοποίησε χωρίς δισταγμό την κρατική μηχανή για να επιτεθεί και να νικήσει βασικά κομμάτια των εργατών –μεταλλεργάτες, ανθρακωρύχους, τυπογράφους, λιμενεργάτες- και με αυτό το τρόπο να θέσει τις πολιτικές βάσεις για το θρίαμβο του νεοφιλελευθερισμού.

Είναι πιθανό ότι ο Σαρκοζί θα μπει να πετύχει κάτι αντίστοιχο στην Γαλλία. Κάτι τέτοιο θα έσπαγε την ευρωπαϊκή «ισοπαλία» υπέρ της δεξιάς. Ομως, η νίκη σε μια εκλογική μάχη δεν αρκεί για να επιφέρει μια τέτοια μετατόπιση στους συσχετισμούς ταξικής δύναμης. Στη Θάτσερ χρειάστηκε το μεγαλύτερο μέρος της διάρκειας των κυβερνήσεών της (1979-87) για να φέρει αυτές τις αλλαγές στην Βρετανία.

Και το πιο σημαντικό από όλα είναι ότι τίποτα δεν ήταν αναπόφευκτο στην νίκη της Θάτσερ. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση του Σαρκοζί. Είναι αντιμετώπος με τα πιο μαχητικά κοινωνικά κινήματα στην Ευρώπη που έχουν διώξει κυβερνήσεις δεξιάς κι «αριστερές». Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν, η πραγματική δοκιμασία θα είναι το αν αυτά τα κινήματα μπορούν να βρουν την δύναμη της αντίστασης, και μια συνεπή και ισχυρή πολιτική ηγεσία για να νικήσουν τον Σαρκοζί. Πάρα πολλά κρίνονται από την έκβαση αυτής της δοκιμασίας όχι μόνο στην Γαλλία αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Το Περιστερί ενάντια στους κερδοσκόπους γης

Η τελευταία εβδομάδα ήταν πολύ θερμή στο Περιστερί. Την Τρίτη 8 Μαΐου έγινε πικετοφορία. Συμμετείχαν γύρω στους 120 κατοίκους με πικέτες και συνθήματα που απαιτούσαν τη γενική απόσυρση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του Παχατουριδίου. Ο κόσμος σταματούσε ρωτούσε και έπαιρνε προκηρύξεις.

Την Παρασκευή 11 Μαΐου ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων ενός Γυμνασίου έκανε συναυλία στο Αλσος. Η Επιτροπή Κατοίκων του Αλσους έκανε αισθητή την παρουσία της. Είχαμε στήσει τραπέζακι στην είσοδο, είχαμε κολλήσει πικέτες και μαζέψαμε πολλές υπογραφές. Την Δευτέρα 14 Μαΐου ο Παχατουριδής, ο Δήμαρχος Περιστερίου, έκανε εκδήλωση στο Εκθεσιακό Κέντρο για

να εκθειάσει το Γ.Π.Σ. Μαζεύτηκαν οι ψηφοφόροι και οι ένθερμοι υποστηρικτές του «ανεξάρτητου Δημάρχου της Δεξιάς», οι εκπρόσωποι του Λάος. Δυστυχώς γι' αυτούς μας βρήκαν πάλι μπροστά τους. Χάνοντας την ψυχραιμία τους οι δημοτικοί του σύμβουλοι, προσπάθησαν να μας δώξουν. Εμείς μέيناμε εκεί μοιράζαμε προκηρύξεις και φωνάζαμε συνθήματα όπως «Μπροστά η κοινωνία, πίσω οι εργολάβοι, να δείτε που σε λίγο θα 'ρθουνε και οι μπράβοι». Και όντως μπράβοι της ΟΝΝΕΔ προσπάθησαν να μας κλείσουν την είσοδο αλλά και πάλι απέτυχαν. Η φιάστα – φιάσκο τελείωσε και εμείς δώσαμε το επόμενο ραντεβού, που είναι η συνέλευση των κατοίκων την Τετάρτη 16 Μαΐου στις 7μμ στο Αλσος.

Την ώρα που διαδηλώναμε ενάντια στον Παχα-

τουριδία, οι κάτοικοι της περιοχής Τσαλαβούτα έκαναν την πρώτη τους συνέλευση για να φτιάξουν ένα σχέδιο δράσης. Αποφάσισαν να βγάλουν μία προκήρυξη και να κάνουν την επόμενη συνέλευσή τους την Τετάρτη 23 Μαΐου στις 7μμ στην Αγ. Τριάδα.

Οι μέχρι τώρα κινητοποιήσεις είναι πετυχημένες. Αυτό οφείλεται στο ότι όλη η Αριστερά από το ΠΑΣΟΚ μέχρι τον αντιεξουσιαστικό χώρο, κατόφερε να ενωθεί και να παλέψει ενάντια στο Γ.Π.Σ. Το στοίχημα από 'δω και πέρα είναι το κατά πόσο οι κάτοικοι θα διευρύνουν αυτές τις επιτροπές και θα δράσουν μαζικά για να σταματήσουν «την επέλαση των βαρβάρων».

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Περιστερίου

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΜΕ

Μετά την πετυχημένη απεργία της 8 Μάη στο χώρο του τύπου και των ΜΜΕ η ίδια εικόνα επαναλήφθηκε και στην πανεργατική απεργία της 15 Μάη. Ούτε δελτία ειδήσεων και ενημερωτικές εκπομπές εμφανίστηκαν στα κανάλια ούτε εφημερίδες δούλεψαν στις 15 Μάη. Το αποτέλεσμα αυτό δεν ήταν δεδομένο εξ αρχής, γιατί η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ δεν είχε καμιά διάθεση να κηρύξει 24ωρη απεργία, είχε αρκεστεί στην κήρυξη μιας στάσης εργασίας.

Όμως, το σκάνδαλο με τα ομόλογα είναι τεράστιο και η οργή των δημοσιογράφων και όλων των εργαζόμενων στο χώρο του τύπου το ίδιο μεγάλη με όλων των εργαζόμενων. Το ΤΣΠΕΑΘ, το ταμείο των εργαζόμενων στον τύπο έχει πληγεί σκληρά από την κερδοσκοπία των «δομημένων» ομολόγων, με 130 εκατομμύρια ευρώ ζημιά. Όλες οι ενώσεις στο χώρο του τύπου πήραν απόφαση για 24ωρη απεργία στις 15 Μάη. Και κάτω από αυτές τις πιέσεις η ηγεσία Σόμπολου στην ΕΣΗΕΑ που δεν ήθελε με τίποτα να στενοχωρήσει τον Καραμανλή και τον Ρουσόπουλο πήρε απόφαση για 24ωρη απεργία.

Ρόλο σε αυτή την έκβαση έπαιξαν και οι Financial Crimes που πριν ακόμα και την Πρωτομαγιά, με τις συνεχείς ανακοινώσεις, περιοδείες και παρεμβάσεις τους έβαζαν το ζήτημα της συμμετοχής στην πανεργατική απεργία της 15 Μάη.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΕΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Σύντροφοι στις 14-5-2007 έγινε εκδήλωση του Συνδέσμου Αντιρρησιών Συνείδησης και της Διεθνούς Αμνηστίας για την αντίρρηση συνείδησης, στα πλαίσια της Παγκόσμιας Μέρας των αντιρρησιών.

Στη συγκέντρωση, στην οποία εισηγητές ήσαν και από τα Βαλκάνια και αντιμilitarιστικές κινήσεις με παγκόσμια δράση, παρουσιάστηκε η κατάσταση που ισχύει για τους αντιρρησίες, και έγινε παρουσίαση ποιες χώρες έχουν καταργήσει την υποχρεωτική θητεία.

Η Διεθνής Αμνηστία έδωσε έμφαση στα δικαιώματα των αντιρρησιών και την εναλλακτική θητεία, και ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης, πα-

ρουσίασε την ιστορική αναδρομή της άρνησης στράτευσης στην Ελλάδα, και τόνισε την ανάγκη για σήμερα να καταργηθεί η υποχρεωτική θητεία.

Στη συγκέντρωση παρεβρέθηκε αντιπροσωπεία της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, και της Πρωτοβουλίας Γένοβα.

Έγινε διακίνηση της εφημερίδας της Συμμαχίας (διακινήθηκαν 40 τεύχη!!!), ενώ τα αυτοκόλλητα ενάντια στη στράτευση στα 18 και στη στράτευση των γυναικών, γίναν ανάρπα στα σε μερικά λεπτά.

Γιώργος Χαλκιάς,
οικολόγος, μέλος
της Συμμαχίας Σταματήστε
τον Πόλεμο

Η ΑΥΓΗ ΚΑΙ ΟΙ...

Την Κυριακή 13 Μάη στις σελίδες της «Αυγής» δημοσιεύτηκε ένα ρεπορτάζ για τις επερχόμενες εκλογές στην ΕΣΗΕΑ στο οποίο παρουσιάζονται οι παρατάξεις που συμμετέχουν. Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς για το πώς παρουσιάζει τις υπόλοιπες παρατάξεις, αλλά όσον αφορά τους Financial Crimes την Πρωτοβουλία Γένοβα δημοσιογράφων και εργαζόμενων στα ΜΜΕ, η διαστρέβλωση ξεπερνάει κάθε όριο. Όπως επισημαίνουν σε ανακοίνωση e-mail που κυκλοφορούν οι Financial Times:

«Με ένα προβληματικό άρθρο η ΑΥΓΗ της Κυριακής 13/5 επιχειρεί να περιγράψει το τοπίο για τις εκλογές της ΕΣΗΕΑ. Αφαιρεί το ένα τρίτο της εκλογικής καταγραφής των F.Crimes και από 72 ψήφους και ποσοστό 2.32%, τις κατεβάζει επειδή έτσι θέλει στις 50. Καταλογίζει στο σχήμα την άρνηση της συνεργασίας με την Συσπείρωση, χωρίς καν να μπαίνουν ορισμένοι αρχικοί πολιτικοί όροι που είχαν αναφερθεί απο τις δυο πλευρές (πχ απάλειψη του τίτλου των F.Crimes, διαφωνία στο ζήτημα της υπερψήφησης του Σόμπολου, κλπ). Τέτοια δεοντολογία και πλουραλισμό, ευχαριστούμε αλλά δεν θα πάρουμε.

...FINANCIAL CRIMES

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΕ-ΔΗΝ θα συνεδριάσει στις 22 Μάη για να πάρει αποφάσεις για την συνέχιση των κινητοποιήσεων στα νοσοκομεία μετά την συμμετοχή στην 24ωρη πανεργατική απεργία της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στις 15 Μάη. Αυτό ανακοινώθηκε στην σύσκεψη των σωματείων των νοσοκομείων του Λεκανοπεδίου που οργάνωσε η Ομοσπονδία την Πέμπτη 10 Μάη.

Την ίδια στιγμή οι κινητοποιήσεις σε νοσοκομεία κόντρα στις επιθέσεις του Αβραμόπουλου συνεχίζονται. Στο νοσοκομείο Ερυθρός Σταυρός οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε κινητοποιήσεις από τις 25 Απρίλη διεκδικώντας άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, αυξήσεις βασικών μισθών αυξήσεις χρηματοδότησης και επαρκή κονδύλια εφημεριών και υπερωριών, άμεση ένταξη στα βαρέα κι ανθυγιεινά, αξιοπρεπή δημόσια και δωρεάν υγεία για όλους. Ζη-

τούν από τα σωματεία, τις 5μελείς της ΕΙΝΑΠ, και τις ομοσπονδίες να στηρίξουν τον αγώνα τους.

*Την Τετάρτη 16 Μάη και Πέμπτη 17 Μάη θα πραγματοποιηθούν εκλογές για νέο ΔΣ στο σωματείο των εργαζόμενων στο Αττικό Νοσοκομείο. Η Πρωτοβουλία-Γένοβα «Νυστέρι» συμμετέχει στις εκλογές με υποψήφιο τον Σπύρο Στάϊκο. Στην προκήρυξη που κυκλοφορεί ενόψει των εκλογών αναφέρεται: «»Στο ΑΤΤΙΚΟ αντιστεκόμαστε στην υπερεργασία, την εντατικοποίηση και τον αυταρχισμό. Για την ΥΓΕΙΑ μας πρέπει να τηρούνται ωράριο και κανονισμοί. Για την αξιοπρεπεία μας πρέπει να πληρωθούμε τις υπερωρίες και να τηρούνται οι νόμοι (ΤΕΠ, Οργανισμός, βάρδιες, κρίσεις, επιδόματα.) Τον τρόπο τον έδειξαν οι συνάδελφοι γιατροί. Διεκδικούμε λεφτά για την υγεία και την παιδεία και όχι για πολεμικές εκστρατείες σε Ιράκ και Αφγανιστάν.»

Συνέδρια ΟΛΜΕ - ΔΟΕ

Στις 21-24 Ιούνη γίνεται φέτος η Ετήσια Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, ενώ οι Γενικές Συνελεύσεις των Διδασκαλικών Συλλόγων για την εκλογή των αντιπροσώπων στο συνέδριο γίνονται από τις 20 Μάη έως τις 10 Ιούνη. Το επόμενο Σαββατοκύριακο 28 Ιούνη-1 Ιούλη θα γίνει αντίστοιχα το ετήσιο συνέδριο της ΟΛΜΕ. Οι διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων και της εκλογής των αντιπροσώπων των ΕΛΜΕ γίνονται αυτές τις μέρες.

Και τα δύο αυτά συνέδρια χρειάζεται να αντικατοπτρίζουν το κλίμα και τη δυναμική που αναδείχτηκε όλη την προηγούμενη χρονιά στο χώρο της εκπαίδευσης, μια χρονιά που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι ήταν η χρονιά της Παιδείας.

Για έναν ολόκληρο χρόνο όλοι οι εργαζόμενοι είχαν τα μάτια τους στραμμένα στα σχολεία και στα πανεπιστήμια. Όχι μόνο γιατί μέσα από την απεργία διάρκειας των δασκάλων και τις καταλήψεις αναδείχτηκαν τα προβλήματα της διάλυσης της δημοσίας και δωρεάν Παιδείας αλλά και γιατί σε αυτούς τους χώρους χτυπούσε για έναν ολόκληρο χρόνο η καρδιά της σύγκρουσης με την νεοφιλελεύθερη ατζέντα του Καραμανλή και την συναίνεση σε αυτές τις επιθέσεις από την πλευρά της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ έχει δείξει τις προθέσεις της απέναντι στη δημόσια και δωρεάν Παιδεία, όχι μόνο με την ψήφιση του νόμου πλαισίου για τα ΑΕΙ αλλά και με την ψήφιση της τροπολογίας για την προσχολική αγωγή που ιδιωτικοποιεί τα νηπιαγωγεία. Γι αυτό οι μάχες της επόμενης χρονιάς χρειάζεται να ξαναπιάσουν το νήμα της σύγκρουσης και της ανατροπής της πολιτικής της αγοράς.

Τα συνέδρια των δύο ομοσπονδιών χρειάζεται να κινηθούν στον ίδιο δρόμο με αυτόν που άνοιξε η απεργία των δασκάλων και οι καταλήψεις των φοιτητών, στο δρόμο της σύγκρουσης με την πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή. Στα φετινά συνέδρια χρειάζεται οι σύνεδροι της ΔΑΚΕ να βγουν αποδυναμωμένοι. Να τιμωρηθούν με αυτόν τον τρόπο για την ανοιχτή απεργοσπασία που επιχειρήσαν στη διάρκεια της απεργίας, την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση έριχνε τόνους λάλους τόσους τόνους χημικών στους διαδηλωτές που πλημμύριζαν τους δρόμους.

Χρειάζεται μέσα στα συνέδρια η αριστερά να βγει δυναμωμένη και να πάρει πρωτοβουλίες προτείνοντας νέες εργατικές κινητοποιήσεις την επόμενη χρονιά, κερδίζοντας με την πλευρά της τον κόσμο της ΠΑΣΚ που στήριξε την απεργία διαρκείας και τη μάχη ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16, ήρθε σε κόντρα με την τακτική της ηγεσίας της ΠΑΣΚ που έτρεξε να κλείσει την απεργία των δασκάλων και σε σύγκρουση με την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ που τάχθηκε υπέρ της ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων. Στα συνέδρια χρειάζεται να βγει ενισχυμένη η αριστερά που προτάσσει τη δυναμική της δράσης κόντρα στην πολιτική της κυβέρνησης και όχι τις διαφορές των πλαισίων.

Προχωρώντας με αυτά τα βήματα μπορούμε να μετατρέψουμε τον επόμενο Σεπτέμβριο στο τέλος της κυβέρνησης της αγοράς και των σκανδάλων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Επιτέλους απορρίφθηκε η απέλαση του Τζαβέντ

Με συνθήματα κατά της χούντας του Μουσάραφ και της Πακιστανικής Πρεσβείας, υποδέχτηκαν εκατοντάδες μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας την απόφαση του Αρείου Πάγου, που απέρριψε το αίτημα της έκδοσής του στο Πακιστάν την Παρασκευή 11/5. Η συγκέντρωση στήριξης του Τζαβέντ Ασλάμ που καλούσε η Πακιστανική Κοινότητα και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο μπροστά στον Αρειο Πάγο, μετατράπηκε σε πανηγύρι, που συνεχίστηκε μέχρι αργά το μεσημέρι της ίδιας μέρας με πορεία στο κέντρο της Αθήνας, στα στέκια των μεταναστών, μέχρι τα γραφεία της Πακιστανικής Κοινότητας.

Η αθωωτική απόφαση του Αρείου Πάγου είναι άλλη μία νίκη του αντιπολεμικού κινήματος που από την πρώτη στιγμή στάθηκε στο πλευρό της Πακιστανικής Κοινότητας, παλεύοντας ενάντια στην επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα, το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία.

Η σκευωρία που έστησε η Πακιστανική Πρεσβεία σε συνεργασία με τις ελληνικές αρχές κατέρρευσε για άλλη μία φορά. Παρόλο που η δίκη του Αρείου Πάγου ήταν μία δίκη παρωδία αφού οι μοναδικοί κατηγοροί του Τζαβέντ ήταν κρατούμενοι των φυλακών Τρικάλων, που είχαν καταλήξει εκεί ύστερα από καταγγελίες του Τζαβέντ, οι αεροπαγήτες ψήφισαν κατά πλειοψηφία (3-2) τη μη έκδοσή του.

Η μάχη όμως δεν σταματά εδώ. Η Πακιστανική χούντα συνεχίζει να τιμωρεί με όλα τα μέσα όλους όσους αντιστέκονται στις μεθοδεύσεις της. Αυτό το μήνυμα προσπάθησε να στείλει με την κινητοποίηση μερικών δεκάδων χαιφιδών που εμφανίστηκαν για δεύτερη φορά έξω από τον Αρειο Πάγο φωνάζοντας συνθήματα υπέρ της χούντας του Μουσάραφ και κατά του Τζαβέντ Ασλάμ. Επιπλέον η Πρεσβεία έχει συντάξει "μαύρη λίστα" 200 μελών της Πακιστανικής Κοινότητας που πρωτοστάτησαν στην υπεράσπιση του Τζαβέντ Ασλάμ και αρνείται να ανανεώνει τις άδειες παραμονής τους, ενώ ο Πρέσβης έχει συντάξει επιπλέον λίστα 30 ατόμων που έχει αποστείλει στις ΗΠΑ με την κατηγορία ότι είναι τρομοκράτες, μέλη της Αλ Κάιντα.

Με αυτούς τους εκβιασμούς προσπαθούν να κλείσουν το στόμα της Πακιστανικής Κοινότητας προκειμένου να σταματήσει η διαδικασία των αποκαλύψεων των απαγωγών των 28 Πακιστανών, που έστησαν οι ελληνικές και οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες. Δεν θα τους αφήσουμε. Η αθώωση του Τζαβέντ δείχνει ότι το αντιπολεμικό κίνημα είναι πιο δυνατό από τις σκευωρίες και τους εκβιασμούς των συμμάχων του Μπους.

Κατερίνα Θωίδου

Στα χέρια σήκωσαν τον Τζαβέντ Ασλάμ και τον Γιάννη Σφακιάκη (φωτό κάτω) οι συμπαραστάτες μετά την απόφαση

Γενική Απεργία στο Πακιστάν

Το περασμένο Σαββατοκύριακο στο Καράτσι δολοφονήθηκαν 41 άνθρωποι και τραυματίστηκαν άλλοι 150. Οι δολοφονικές επιθέσεις έγιναν από μέλη της «Κίνησης Εθνικού Μετώπου» του κόμματος του Μουσάραφ, που επιτέθηκαν σε αντικυβερνητική συγκέντρωση όπου θα μιλούσε ο πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Ιφτιχάρ Μοχάμεντ Τσόντρι, που αποπέμφθηκε πριν από δύο μήνες από τη δικτατορική κυβέρνηση.

Η επίθεση των χουντικών υποστηρικτών του Μουσάραφ έγινε την ώρα που ο δικαστής Τσόντρι κατευθυνόταν στο Καράτσι για να μιλήσει σε μία μαζική συγκέντρωση δικηγόρων και αντιπολιτευόμενων κομμάτων που καταγγέ-

λουν την καθαίρεσή του. Η αστυνομία τον συνέλαβε και τον υποχρέωσε να επιστρέψει στο Ισλαμαμπάντ. Αλλά οι επιθέσεις συνεχίστηκαν και την επόμενη ημέρα, αφού τη Δευτέρα 14/5 δολοφονήθηκε στο σπίτι του στο Ισλαμαμπάντ αξιωματούχος του Ανώτατου Δικαστηρίου ο Σαγιέντ Χαμίτ Ραζά, αναπληρωτής γενικός διευθυντής της υπηρεσίας γραφών του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μετά και από αυτές τις εξελίξεις η αντιπολίτευση στο Πακιστάν καλεί τον κόσμο από τη Δευτέρα 14/5 σε Γενική Απεργία ενάντια στην κυβέρνηση Μουσάραφ.

Η αποπομπή του Τσόντρι που έγινε στις 9 Μάρτη έχει ξεσηκώσει τεράστιο κύμα διαδηλώσεων στο Πακιστάν, κυρίως δικηγόρων και δικαστικών αλλά και

πλήθος κόσμου που μισεί τον Μουσάραφ και τον Μπους. Ο Τσόντρι που κατηγορείται από τον Μουσάραφ για «παράβαση καθήκοντος» ζήτησε να διερευνηθούν οι εξαφανίσεις εκατοντάδων αντικαθεστωτικών. Αυτή είναι μία πολύ συνηθισμένη πρακτική της δικτατορικής κυβέρνησης του Πακιστάν, που απαγάγει, φυλακίζει χωρίς δίκες και βασανίζει τους αντιφρονούντες, αφού πρώτα τους βαφτίσει ύποπτους «τρομοκράτες». Μια σειρά ανθρωπιστικές οργανώσεις καταγγέλλουν ότι με αυτό τον τρόπο πολλοί από τους αντιφρονούντες της χούντας καταλήγουν στο Γκουαντάμο με τη συνεργασία και την συνδρομή των βρετανικών και αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών.

...αλλά η ΝΔ ψηφίζει Συμφωνία Καραμανλή - Μουσάραφ

Τη στιγμή που η δικτατορία του Μουσάραφ δολοφονεί στο Πακιστάν, η ελληνική κυβέρνηση ψηφίζει από επιτροπή της βουλής σχέδιο νόμου για την κύρωση «Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της κυβέρνησης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Πακιστάν» με στόχο τη «συνεργασία για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα της τρομοκρατίας, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και του οργανωμένου εγκλήματος». Η συμφωνία κυρώθηκε χωρίς τους ψήφους της αντιπολίτευσης, την Πέμπτη 10 Μάη, την παραμονή της έκδοσης της απόφασης του Αρείου Πάγου για τον Τζαβέντ Ασλάμ και αναμένεται να πάει στην Ολομέλεια της Βουλής τις επόμενες ημέρες.

Η συμφωνία αποκαλύπτει και επισήμως τη συνεργασία της κυβέρνησης Καραμανλή με τη στυγνή δικτατορία του Πακιστάν, που απώτερο στόχο έχει τη συγκάλυψη της υπόθεσης των απαγωγών. Όπως αναφέρει στην αρχή τα δύο μέρη «εκφράζουν την επιθυμία τους να ενισχύσουν και να βελτιώσουν τις ήδη υπάρχουσες σχέσεις φιλίας και συνεργασίας μεταξύ των δύο Κρατών».

Στο άρθρο 2 της Συμφωνίας αναφέρει ότι «τα δύο μέρη θα συνεργάζονται και θα παρέχουν αμοιβαία βοήθεια» σε μία σειρά από τομείς, με νούμερο ένα «την καταπολέμηση της διεθνούς τρομοκρατίας» και λίγο πιο κάτω αναφέρει «την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου» και «έρευνα για εξαφανισθέντα άτομα και άτομα που έχουν διαπράξει εγκλήματα στην επικράτεια του άλλου μέρους» και «βελτίωση μεθόδων και μέσων τήρησης και αποκατάστασης της δημόσιας τάξης και χειρισμού καταστάσεων κρίσης όπως αεροπειρατείες, απαγωγές κλπ».

Για τους σκοπούς αυτούς θα συσταθεί μία Συντονιστική Επιτροπή, υπεύθυνη για την εφαρμογή της συμφωνίας, από

στελέχη του υπουργείου Δημοσίας Τάξης της Ελλάδας και του υπουργείου Εσωτερικών του Πακιστάν.

Στην πραγματικότητα με την κύρωση της συμφωνίας το υπουργείο Δημοσίας Τάξης θα γίνει και επισήμως ο χαφίης της δικτατορικής κυβέρνησης, στέλνοντας πληροφορίες για τη δράση των πακιστανών μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα και αποστέλνουν για τα δεδομένα της χούντας «τρομοκράτες» ή ότι άλλη κατηγορία μπορούν να κατασκευάσουν, για να μπορούν έτσι πιο εύκολα να τους στέλνουν πακέτο στο Μουσάραφ.

Ο Πολύδωρας ήταν προκλητικός στη βουλή στη διάρκεια της συζήτησης για την κύρωση της συμφωνίας. Είπε επί λέξη αναφερόμενος στο Πακιστάν «αποκλείω τον όρο δικτατορία», ενώ τόνισε ότι «δεν έχει καμία σχέση με την υπόθεση των απαγωγών των Πακιστανών και της δίωξης του Τζαβέντ Ασλάμ». Η αλήθεια είναι ότι πρόκειται για ένα ακόμη σκάνδαλο της κυβέρνησης της ΝΔ αφού πρόκειται για μία φωτογραφική συμφωνία. Το νομικό σκαλοπάτι του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για την αθώωση του Τζαβέντ Ασλάμ ήταν η μη ύπαρξη τέτοιας συμφωνίας.

Μετά την ισχύ της, που ορίζεται 30 μέρες μετά την επικύρωσή της, μπορεί πολύ εύκολα με μία νέα κατασκευασμένη κατηγορία σε βάρος του, να απελαθεί ενώ στην ίδια θέση μπορεί να βρεθεί οποιοδήποτε μέλος της Πακιστανικής Κοινότητας ή από τα θύματα των απαγωγών.

Γι αυτό η αλληλεγγύη στο πρόσωπο του Τζαβέντ Ασλάμ και στο λαό του Πακιστάν, που παλεύει ενάντια στη χούντα του Μουσάραφ και το δυνάμωμα του αντιπολεμικού κινήματος είναι η καλύτερη ασπίδα προστασίας, ενάντια στις συνεργασίες του Καραμανλή με τους δικτάτορες και τους πραγματικούς τρομοκράτες αυτού του πλανήτη.